

MVM JOURNAL OF RESEARCH

ISSN 2395 - 2962
An Annual Publication

Volume V

January - December 2019

M.V.MUTHIAH GOVERNMENT ARTS COLLEGE FOR WOMEN

(Affiliated to Mother Teresa Women's University, Kodaikanal)

Re-accredited with "A" Grade by NAAC

Dindigul - 624 001. Tamilnadu, INDIA.

Ph : 0451 - 2460120

website : www.mvmwgacdgl.ac.in

MVM JOURNAL OF RESEARCH

Volume V

ISSN 2395 - 2962

January – December 2019

An Annual Publication

Online Version of the Journal
@
www.mvmjournal.org

Published by

M.V. MUTHIAH GOVT. ARTS COLLEGE FOR WOMEN,

(Affiliated to Mother Teresa Women's University, Kodaikanal)

(Re-accredited with "A" Grade by NAAC)

Thadikombu Road, Dindigul - 624 001, Tamilnadu, India

Ph : 0451 - 2460120

Website : <https://www.mvmwgacdgl.ac.in>

ABOUT THE JOURNAL

Research emerges through systematic process of enquiry or investigation. It aims to either find out something very new or verify the existing knowledge.

Nowadays, Research has become an important component of higher education institutions. The academic fraternity should dwell into various research activities both to rejuvenate and update them and to bring laurels to the parent institution.

To facilitate this, the institution should provide a genuine platform for both the budding researchers and the experienced academicians to bring out their research outputs in a concrete shape for societal improvement and knowledge.

MVM Journal is such a potential initiative endeavoured by the M V Muthiah Government Arts College for Women, Dindigul.

MVM Journal blossomed in the year 2014 to promote research and tap the potentialities of research excellence of the academics of the campus. The maiden issue of the journal was published in the year 2014 without the ISSN number. The second issue was published in the year 2017 with the ISSN Number 2395-2962 both the first and second volumes are print journals. The journal goes digital from third issue, providing an electronic platform, to have larger readership.

Name of the Journal	: M V M Journal of Research
Periodicity	: Yearly
Language(s)	: English and Tamil
Year of publication (Print version)	: Since 2014
Year of Publication (Both Print & Online edition)	: Since 2018

Aim

- To provide an opportunity to the academics i.e. Students, Research Scholars and Faculty members of M V Muthiah Govt. Arts College for Women, Dindigul to publish their research findings.
- To increase the visibility and impact of research productivity of MVM academics through print and online version of the journal.
- To share knowledge in the form of high quality research works in varied domains.

Scope

- The journal is a multi-disciplinary print-cum-online journal which aims to publish high quality peer reviewed articles in all branches of knowledge.
- The journal publishes articles in all the subjects within the perimeter of Sciences (Physics, Chemistry, Zoology, Botany, Plant biotechnology, Mathematics, Geography, Computer Science) and Arts, humanities & languages (History, Tamil, English, Economics, Commerce).
- Engineering, Medicine, Pharmacy, nursing and other related subjects are not under the purview of the journal.

MVM JOURNAL OF RESEARCH

An Annual Publication

EDITORIAL BOARD

Chief Editor

Ms.H.Surya Prabha, MA., M.Phil,

Assistant Professor, Department of English

Associate Editors

Ms.G.S.Angelin, M.A., M.Phil,

Associate Professor and Head, Department of English

Dr.K.Naganandhini, M.A., M.Phil., Ph.D.,

Associate Professor and Head, Department of Tamil

Dr.M.Rajaram, M.A., M.Phil, Ph.D.,

Assistant Professor, Department of English

Dr.C.Florence Annal, MSc., MPhil., Ph.D.,

Asst. Professor, Department of Geography

Dr.P.Gnana Soundari, MSc., M.Phil, Ph.D.,

Assistant Professor, Department of Chemistry

Dr.A.Subramani, M.B.A., MCA., MPhil., Ph.D.,

Asst. Professor, Department of Computer Science

Dr.K.Ramasamy, M.Com., MLISc, Ph.D.,

College Librarian

Disclaimer

The materials, methods, results and views presented by the author/s are not the expressions of the Editor/Editorial Board. The contributors of the articles are responsible for the contents of all the papers published in this Volume. And the material is published with the full consent of the author/s.

MVM JOURNAL OF RESEARCH

An Annual Publication

EXTERNAL ADVISORY BOARD

S.No	Name of the Department	Name with official address
01	Economics	Dr.Shobana Nelasco, Associate Professor, Fathima College, Maryland, Madurai
02	Geography	Dr.V.Emayavaramban, Head of the Department, School of Earth and Atmospheric Science, Madurai Kamaraj University, Madurai
03	Computer Science	Dr.K.Thangavel, Professor & Head, Dept. of Computer Science, Periyar University
04	Zoology	Dr.C.Padma Latha, UGC Emeritus Professor, Dept. of Animal Science, M S University, Tirunelveli
05	Chemistry	Dr.S.Meenakshi, Professor & Head, Dept. of Chemistry, GRI-Deemed University, Gandhigram
06	Library	Dr.R.Jeyshankar, Assistant Professor, Dept. of Library and Information Science, Alagappa University, Karaikudi
07	History	Dr.A.Velautharaja, Asst. Professor, Dept. of History, Govt. Arts College, Karaikudi
08	Mathematics	Dr.D.Udhayakumar, Prof. And Head, Dept. of Mathematics, RVS College of Engineering, Dindigul
09	Physics	Dr.P.Vickraman, Professor, Dept. of Physics, GRI-DU, Gandhigram
10	Plant Bio Technology	Dr. V. Balakrishnan, Asst. Professor, Dept.of Botany, Arignar Anna Govt. Arts Colleges, Namakkal
11	English	Dr.S.Jesurajan, Head and Associate Professor of English, Arun Ananadar College (Autonomous), Karumathur
12	Commerce	Dr.M.Inbalakshmi, Associate Professor, Dept. of Commerce, GTN Arts College, Dindigul
13	Tamil	Dr.K.Renganayaki, Associate Professor, Dept. of Tamil, Govt. Arts College for Woemen, Salem -8

MVM JOURNAL OF RESEARCH

An Annual Publication

LIST OF REVIEWERS

S.No	Name of the	Name with official address
01	Economics	Dr.Theenathayalan, Associate Professor & Head, Dept. of Economics, Madura College, Madurai
02	Geography	Dr.V.Thangamani, Assistant Professor, Dept. of Geography, Madurai Kamaraj University, Madurai.
03	Computer Science	Dr.P.Shanmugavadivu, Professor & Head, Dept. of Computer Science and Applications, GRI-Deemed University, Gandhigram
04	Zoology	Dr.J.Ebanasar, Associate Professor & Head, Dept. of Zoology and Wildlife Biology, Govt. Arts College, Udthagamandalam.
05	Chemistry	Dr.KK.Sateesh Kumar, Assistant Professor, Dept. of Chemistry, GRI-Deemed University, Gandhigram
06	Library	Dr.P.Padma, Assistant Professor, Madurai Kamaraj University, Madurai
07	History	Dr.K.Manimaran, Assistant Professor, Dept. of History, SVN College, Nagamalai Pudukottai, Madurai
08	Mathematics	Dr.R.Uthaya Kumar, Prof. & Head, Dept. of Mathematics, GRI-DU, Gandhigram
09	Physics	Dr.S.Arumugam, Professor, Dept. of Physics, Gandhigram Rural Institute, Gandhigram
10	Plant Bio-Technology	Dr.B.Sankar, Asst. Professor, Dept. of Plant Biology and Plant Biotechnology, Poombukar Colleger, Melaiyur, Mayiladuthurai.
11	Tamil	Dr.Veera Azhagirisamy, Associate Professor, Dept. of Gandhian studies and Ramalinga Philosophy, Madurai Kamaraj University,
12	English	Dr.A.Vasudevan, Associate Professor, Dept. of English, Govt. Arts College, Udumalaipet.
13	Commerce	Dr.V.Sudhakar, Asst. Professor of Commerce, Govt. Arts College, Melur, Madurai

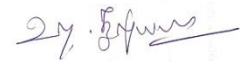
EDITORIAL

Dear Readers,

Our M.V.M. Journal of research has been offering precious platform to the academicians and research scholars to improve their research skill in various disciplines. In this issue, we have many research contributions from our esteemed staff members and enlightened students. The articles published in this volume are highly qualified and reviewed by the renowned members of External Advisory Board. M.V.M. Journal of Research is more than a journal where the potentials, talents, achievements and vision of our college get reflected. Fortunately we have a committed editorial board and supportive staff members to work with harmony which leads to the successful journey of our journal. The editorial board is highly indebted to our respected principal Dr.C.Ladha Pooranam and the Senior staff members for their endless encouragement which is the backbone of the continuous contribution of our M.V.M. Journal in the field of research.

December 2019

Dindigul

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Dr. C. Ladha Pooranam', with a horizontal line underneath.

CHIEF EDITOR

CONTENTS

Sl. No.	Title	Page No.
01	பொருளாதார மேலாதிக்கம் - சிறுபாணற்றுப்படையை முன் வைத்து முனைவர். க.நாகநந்தினி	01
02	Nature Tourism in Manas National Park - Assam Ms.P.Thenmozhi and Dr.R.Muthu	09
03	Online Resources on “Surgery and Related Medical Specialities” as Indexed in Bielefeld Academic Search Engine (BASE) : A Case Study Dr.K.Ramasamy	13
04	Hero – Stones in Sangam Literature Ms.K.Palaniyammal and Dr.J.Dhanasekaran	25
05	Psychological Predicament of Indian Women-A Study of Chitra Banerjee Divakaruni’s Sister of My Heart Ms.H.Surya Prabha and Dr.K.M.Sumathi	29
06	Sarojini Naidu - The Great Social Reformer Ms.S Selva Bhuvana and Dr.R.Palkannan	35
07	அக இலக்கியங்கள் காட்டும் தலைவி : பரத்தை வாழ்வியல் நெறிகள் முனைவர்.மா.மாரியம்மாள்	43
08	Keeladi – The Center of Vaigai River bed Urban Civilization Ms.A. Reni praba	51
09	மூணாங்கொடி நாவல் காட்டும் தலித்தின மக்களின் கல்வி நிலை திருமதி.மா.சபிதா	57
10	Veerakkal Hero-Stone: Women History on the Stone Records - A Study Ms.K. Palaniyammal	63
	Author Guidelines	67
	Copyright Declaration and Transfer Form	71
	Journal Subscription Form	72

பொருளாதார மேலாதிக்கம் - சிறுபாணற்றுப்படையை முன் வைத்து

முனைவர். க.நாகநந்தினி

தமிழ் இணைப் பேராசிரியர் மற்றும் துறைத்தலைவர்,
எம்.வி.முத்தையா அரசு மகளிர் கலைக்கல்லூரி, திண்டுக்கல்

“தள்ளா விளையுளுந்த தக்காரும் தாழ்விழாச்

செல்வரும் சேர்வது நாடு”

- (குறள் 731)

அரசியல் மற்றும் பொளாதாரம் ஆகிய இரண்டிலும் தங்களுடைய வல்லாண்மையை நிலை நிறுத்திக் கொண்ட இடமே நாடாகும். குறிஞ்சி நில வேட்டைச் சமூகமும், முல்லை நில ஆநிறை மேய்த்தல்சமூகமும், மருத நில வேளாண்மைச் சமூகத்தின் கீழ் தங்கள் தனித்தன்மையிழந்த வரலாற்றை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். ஐந்து நிலக் கோட்பாடு தமிழ் இலக்கியங்களில் ஆரம்பத்தில் இனக்குழுச் சமூகத்தின் பன்முகங்களைப் பிரதிபலித்தன. ஒவ்வொரு நில மக்களின் தெய்வம் (வழிபாடு) உணவு, பறவை, விலங்கு, குடியிருப்பு, தொழில், கலை முதலிய பண்பாட்டுக் கூறுகள் அந்தந்த நிலத்திற்குச் சிறப்புச் சேர்ப்பானவாக இருந்தமையைக் காணலாம்.

நிலம் இயற்கையானது. நிலைத்த இயல்புடைய நிலம் எனப்பட்டது. நிலமும் பொழுதும் முதல் பொருள் என்று வகுத்ததும் இக்காரணத்தால் தான். குறிஞ்சி - மலையும் மலை சார்ந்த இடம், முல்லை - காடும் காடு சார்ந்த இடம், மருதம் - வயலும் வயல் சார்ந்த இடம் நெய்தல் - கடலும் கடல் சார்ந்த இடம், பாலை - குறிஞ்சியும் முல்லையும் நிலை மாறிய வறண்ட இடம். சார்ந்த இடம் என்பது மக்களின் வாழ்விற்கு (உயர்திணை) உயிரினங்களின் (விலங்கு, பறவை, தாவரங்கள் அ.றிணை) பெரும் ஆதாரமாக இருக்கும் நீர்நிலைகள் எனலாம். அருவி, ஆறு, குளம், அணை, ஊற்றுநீர், மணற்கேணி, ஆகிய நன்னீர்ப் பகுதிகளைச் சார்ந்த இடம் எனலாம். எனவேதான் தலைவன் குளுரைக்கும் போது நீர் நிலைகள் மீது செய்கின்றான். எ.கா(இலங்கும் அருவித்தே இலங்கும் அருவித்தே) நீரைச் சார்ந்த சமூகப் பொருளாதாரம் - மழைக்குன்றி வறண்ட போது - போர்ச் சமூகமாக மாறுகிறது. முதலில் ஆநிறை கவர்தலாக இருந்த போர்கள் உண்டும். பாணருக்குக் கொடுத்தும் - ஆநிறைகள் கொடுத்தும் அடிக்கடி தீர்ந்து போனதால் நிலத்தை கையகப்படுத்தும் போர் உருவானது. நிலத்தை கையகப்படுத்தும் போர் இனக்குழு வாழ்வை சிதைத்து ஒற்றை மைய அரசு உருவாகக் காரணமாகிறது.

ஐந்து நிலப் பாகுபாடு நிலம், பொழுது, கருப்பொருள், உரிப்பொருள் என்ற பாகுபாடுகள் (திணை ஒழுக்கம்) புறப்படியாக மறைந்து பொருளாதார மேலாதிக்கம் பெற்ற

அரசு உருவாகிறது. அரசு நகரமயமாகிறது. ஐந்திணை மக்களின் பண்பாடு- ஒற்றைப் பண்பாடாக மாறுகிறது. மருதநில வேளாண்மைப் பொருளாதாரம் சார்ந்த அரசு, உடைமை, குடும்பம் - சமயம் என்ற மையங்கள் உருவாகின்றன. பிற இனக்குழுக்களை விளிம்பிற்குத் தள்ளி அவர்களை எப்போதும் அந்நிலையிலிருந்து மேலெழும்ப விடாமல் இலக்கியம், கலை, சமயம் என்ற படித்தரங்களில் சாதிய அடுக்காகவும், பொருளாதார அடிப்படையில் மேல் கீழாகவும், பாலின அடிப்படையில் ஆண், பெண்ணாகவும் சமய அடிப்படையில் சிறுதெய்வம், பெருந்தெய்வமாகவும், கலை அடிப்படையில் வேத்தியல், பொதுவியலாகவும், தொழில் அடிப்படையில் உயர்வு, தாழ்வு என்ற இரட்டை நிலையைத் தொடர்ந்து தக்க வைத்துக் கொள்வதை நாம் காணலாம். கொடுப்பவன், உயர்ந்தவன், பெறுபவன், தாழ்ந்தவன் எனும் பொருளாதார மேலாதிக்கத்தை ஆற்றுப்படை நூல்கள் உணர்த்துவதை நாம் அனுமானிக்கலாம். எட்டுத் தொகையில் அதிகம் இடம்பெறாத இக்கருத்து ஒரு இலக்கிய வகையாக பத்துப்பாட்டில் இடம் பெறுகிறது. ஆற்றுப்படை நூல்கள் திருமுகாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, கூத்தாற்றுப்படை ஆகியன.

‘கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்

ஆற்றிடைக்காட்சி உறழத் தோன்றிப்

பெற்ற பெருவளம் பெறார்க்கு அறிவுறீஇச்

சென்று பயனெதிரச் சொன்ன பக்கமும் - தொல் புறத்திணை நூல்-36’

ஒரு அரசனிடம் பொருள்பெற்று வறுமை நிலை மாறியவன் வறுமையில் வாடும், ஒருவருக்கு தாம் பெற்ற பொருளைச் சுட்டி அதனை தனக்களித்த அரசன் நாட்டிற்குச் செல்லும் வழிகளைக்கூறி விடுத்தல் என்று பொருள்படும்.

சிறுபாணாற்றுப்படை 269 அடிகளால் ஓய்மாநாட்டு நல்லியக்கோடனிடம் பரிசில் பெற்று மீளும் சிறுபாணன் (சீறியாழ் மீட்டி பாடும் பாணர்) (இன்குரல் சீறியாழ் இடவயின் தழீஇ) வழியில் கண்ட வறுமையால் வாடும் பாணன் ஒருவனை அவ்வள்ளலிடம் ஆற்றுப்படுத்தும் முறையில் அமைந்துள்ளது. இதனை இயற்றியவர் இடைக்காட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் ஆவார்.

இதில் மூவேந்தர்களின் நாடு, தலைநகர் சிறப்பும், கடையெழு வள்ளல்களின் சிறப்பும், விரிவாகப் பேசப்படுகின்றன. பாலை நிலத்தின் பின்னணியில் வறுமையால் கலங்கிய விறலி பாணருக்கு வழியில் உள்ள நகரங்கள் (கிடங்கில் - வேலூர் - முல்லை நிலம், ஆமூர் - மருதநிலம், எயிற்பட்டினம் - நெய்தல் (நிலம்) அங்குள்ள மக்கள் - தொழில் -உணவு குறித்து கூறும் வருணனைகள் இடம்பெறுகின்றன. 1முதல் 12 அடிவரை

பாலைநிலத்தின் நிழலற்ற கொடுமை பற்றிக் கூறுகிறது. 13 அடி முதல் 33 அடி வரை விறலியின் - கேசாதிபாத வருணனை இடம்பெறுகிறது.

கொழுமீன்குறைய ஒதுங்கி வள்தழை
கழுநீர் மேய்ந்த கடவாய் எருமை
பைங்கறி நிவந்த பலவின் நிழல்
மஞ்சள் மெல்இலை மயிர்ப்புறம் தைவர
விளையா இளங்கள் நாற மெல்குபுபெயர்
குளவிப் பள்ளிப் பாயல் கொள்ளும்” - சிறுபாணாற்றுப்படை 41-42)

வஞ்சி மாநகர் வளம் ஒரு எருமை குளத்திலுள்ள கழுநீர் மலர்களை மேய்த்துவிட்டு பலா மர நிழலில் மஞ்சள் இலை வருடிக் கொடுக்க முல்லை புதர் அருகே துயிலும் என்று கூறுகிறார்.

உமணர், உமட்டியருடன் வந்த மந்தி - அவர்கள் குழந்தைகளுடன் கிளிஞ்சலில் முத்து பெய்து கிலுகிலுப்பை ஆட்டி விளையாடும் பாண்டியனின் கொற்கைநகரம், கடம்பமரம் சூழ்ந்த தாமரைப் பொய்கையில் வண்டினம் சீகாமரம் எனும்பண் இசைக்கும் வளம் பொருந்திய உறந்தை (சோழநாடு) மயிலுக்குப் போர்வை தந்த - பேகன், முல்லைக்குத் தேர் - பாரி, சான்றோர் வியக்க கொடைளிக்கும் - காரி நீலமணி, கலிங்கம் இறைவனுக்குக் கொடுத்த ஆய் ஓளவைக்கு நெல்லிக்கனி தந்த அதிகன் முட்டாது கொடுத்த - நள்ளி நாடுகளை - கலைஞருக்குக் கொடுத்த ஓரி - என்ற எழுவர் நடத்திய கொடையை தானே ஏற்றவன் நல்லியக்கோடன், என்று மூவேந்தர், ஏழு வள்ளல்களின் சிறப்பை பின்னிட்டு நல்லியக்கோடனனை முன் வைக்கின்றார் புலவர் நத்ததத்தனார்.

“புனிற்றுநாயக் குரைக்கும் புல்லென் அட்டில்

காழ்சோர், முதுசுவர்க் கணச்சிதல் - அரித்த

பூழிபுத்த புழல்காளாம்பி

ஒல்குபசி உழந்த ஒடுங்குநண் மருங்குல்

வளைக்கை கிணைமகள் வள் உகிர்க்குறைத்த

குப்பைவேளை உப்பு இலி வெந்ததை

மடவோர் காட்சி நாணி கடை அடைத்து

இரும்பேர் ஒக்கலொடு ஒருங்குடன் மிசையும்.”

குட்டிகளை ஈன்ற நாய் பால் சுரக்காததால் தன் குட்டிகளை குரைத்து விரட்டும். சமையல் செய்யாத விடுக்கப்பட்ட அடுக்களையில், சுவர்களில் காளான் பூத்திருக்கும். பசியால் வாடிய இடையுடைய பெண் தன் நகத்தால் கிள்ளிய குப்பைக் கீரையை உப்பின்றி சமைத்து கதவடைத்து உண்பாள்.

இத்தகைய கிணையெனும் பறை கொட்டுபவன் மனைவி வறுமையில் வாடியநிலை மாறி- நல்லியக்கோடனிடம் யானையும், தேரும் பெற்றுவந்ததைக் கூறுகின்றது. நீங்களும் இந்த ஊர்களைக் கடந்து செல்லும்பொழுது முதலில் எயிற்பட்டினம் - அங்கு நுளைமகள் காய்ச்சி வடித்த தேறலும், குழல்மீன் சூட்டொடு பரதவர் தருவர், நெய்தல் நிலம், தாழை - அன்னம் போல பூக்க, செருந்தி - பொன்போல - பூக்க, கழிமுள்ளி - நீலம் பூக்க, முத்துப்போன்ற புன்னை பூத்திருக்கும் முல்லை நிலத்தைச் சேர்ந்த வேலூர் அவரை - பவளம் போலவும் மலர, முசுண்டை, காந்தல், முல்லைக்கொடி இந்திர கோப்பூச்சிகள் படரும் - அவ்வூரில் எயினர்மகளிர்- புளிங்கறி சோறும் ஆமானின் சூட்டிறைச்சியும் தருவர். ஆழர் - மருத நிலம் - காஞ்சி மரம் - சிச்சிலிப்பறவை கிழித்த இலையுடைய வெண்தாமரை மலர், குளிர்ந்த வயல், சான்றோருடைய அகன்ற வீடு, அகழி உடைய ஆழர் வரும் அங்கு உழவரின் தங்கை - (கைக்குத்தல் அரிசி) வெண்சோறும் - நண்டு குழம்புடன் உண்ணத் தருவாள்.

அதன்பிறகு - அடையய வாயில் உடைய அவன் நகர் குறுகி - மழைமேகம் தவழும் மலை யாராலும் ஏறுதற்குரிய முடியுடைய மலைநாட்டுத் தலைவன் அவனிடம் சென்றால் - அறுவை உடிஇ - தேறல் நல்கி பீமன் எழுதிய மடை நூல் விதியின் தப்பாது சமைத்த பல்வேறு சுவையுடைய அடிசில் பொன்தட்டில் படைத்து தானே முன்னின்று உண்ணச் செய்வான். பின்பு பகைவரிடம் போரிட்டு அவர்களது அரண்கள் அழித்து திரை பொருளாக பெற்ற தேர், எருது, குதிரை, பாகனுடன் யானை, அணிகலன்கள் அளிப்பான்.

ஆக மேற்கண்டவற்றிலிருந்து அந்நதந்த நிலப்பகுதியில் வாழும் மக்களினம் தனியான இனக்குழுச் சமுதாய அமைப்பாக இருப்பதையும் போர்புரிந்து தன் வல்லாண்மையை பொருளாதார மேலாதிக்கத்தை உயர்த்திக் கொண்ட அரசு - அரசன் - பற்றிய செய்தியைக் காணலாம். அதுவரை வழியிலுள்ள நிலத்தவர் தரும் உணவுகள் திணைமகள் உண்பது உப்பில்லாத வேளைக்கீரை, நுளைமகள் - பரதவர் , தேறல் மற்றும் குழல்மீன் சூட்டு, எயினர் எயிற்பு, - தரும் - புளிச்சோறு மற்றும் ஆமான்சூட்டிறைச்சி, உழவரின் மகள் தரும் - கைக்குத்தலரிசி சோறு மற்றும் நண்டுக்கலவை, இவர்கள் யாரும் உயர்குலத்தவர் அல்லர். அவர்கள் தரும் உணவும் அத்தகையது, ஆனால் நல்லியகோடன் தரும் பல்வேறு அடிசில் தங்கத்தட்டில் தரப்படும். பரிசுகளாக பகைவரிடம் திரையாகப் பெற்ற தேர், குதிரை, யானை, அணிகலன்கள் தரப்படும்.

பொருளாதார படி நிலையை - மீன்கறி- ஆமன்கறி - நண்டு - தேறல், புளிச்சோறு, அரிசிச்சோறு - பல்சுவை அடிசில் - உணர்த்துகின்றன. குடியிருப்பபையும், உணவையும், பொருளாதாரத்தையும் வைத்தே இன்றுவரை சமூகக்கட்டமைப்பு - படித்தரம் தக்கவைக்கப்படுகிறது என்பதற்கு இதுவே ஆதாரமாகும்.

ஒவ்வொருநிலமும் அந்நிலத்திற்கு உரிய பொருளாதாரம் சார்ந்த பண்பாட்டை உடையதாக இருக்கிறது. இவ்வேளையில் ஒவ்வொரு நிலத்தின் வளர்ச்சி பற்றி காணும் போது மலைப்பகுதியில் - இயற்கை ஆதிக்கம் இருப்பதால் - தொழில்நுட்பத்தால் வேளாண்மை உயர வழியில்லை. அதுபோல நெய்தல் - மீன்பிடித்தல் - உப்பு விளைத்தல் - இதை மீறி வளம்பெருக வாய்ப்பில்லை. முல்லையில் - மேய்ச்சல், வேளாண்மை - இரண்டும் வளரும், மருதம் - ஆற்றுப்பாசனம் - சமவெளியில் வயல்கள் - எனவே பெரும் வளர்ச்சி ஏற்பட வாய்பாக்கிறது. எனவே பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும், அரசு உருவாவதற்கும் அடிப்படையான பகுதியாக மாறுகின்றது.

நாடாகு ஒன்றோ காடாகு ஒன்றா,

அவலாகு ஒன்றோ மிசையாக ஒன்றோ,

எவ்வழிநல்லவர் ஆடவர் அவ்வழி

நல்லை வாழிய நிலனே!

(ஒளவையார்)

மருதம், முல்லை, குறிஞ்சி, நெய்தல், என எப்படிப்பட்ட நிலமாக இருப்பினும் அரசன், செங்கோன்மையுடையவன் என்றால் அனைத்தும் நல்ல நிலமே என்று ஒற்றைப்பரிமாணமாக ஐந்து நிலக்கோட்பாடு அரசுக்குரிமையானவை மாறுவதைக் காணலாம்.

நீர் நிலைகளுக்கு ஆதாரமான மழை- அரசனோடும் அந்தணருடனும் கற்புடையமகளிருடனும் ஒப்பிடப் பெறுகின்ற நிலை ஏற்படுத்தப்படுகிறது. இயற்கை என்பதலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு பண்பாட்டு அடையாளமாக மழை மாற்றப்படுகின்றது.

வேட்டை - மேய்ச்சல் - வேளாண்மை - வணிகம் வைதீகச்சடங்கு - அரசன் என்ற படித்தரம் சிறிது சிறிதாகக் கட்டமைக்கப்படுகிறது. அரசு மேலாதிக்கம் பொருளாதார மேலாதிக்கமாக மாறி இன்று வரை சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது.

“நிலம் முழுதும் அரசுக்குச் சொந்தம், தனிமனிதனுக்கன்று. பொருளாதாரமோ கிராமப்பொருளாதாரம். நகரம் வாணிப மையம் என்னும் பொலிவின்றிப் போர் பாசறை போல தோற்றம் தந்தது. கிராமங்கள் விவசாயத்துக்குத் தேவையானதும், வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாததுமான பொருள்களை உற்பத்தி செய்வது ஏறத்தாழ கிராமங்களின் தன்னிறைவுக்காகவே இருந்தது. இவ்வாறு அமைந்த கிராமங்களில் கிடைத்த அற்ப உபரி

உற்பத்தியை அரசு வரி மூலம் பிழிந்தெடுத்துவிட்டது. கிராமச் சமூகங்கள் முழுமையாக அரசுக்கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்ததனால் முக்கியமாக நீர்ப்பாசனம் அரசுப் பொறுப்பில் இருந்ததானால் கொடுங்கோலர்கள் மக்களைக் கசக்கிப் பிழிந்து செல்வத்தில் மிதக்க முடிந்தது.” (ரோமிலா தொப்பர் Ancient Indian Social History)

இனக்குழு சமுதாயம், முதிர்ந்த அரசு என்னும் இணைப்பில் அரசாங்கம் உருவானபோது நீர்பாசன வசதி பெருகியதால் விவசாயமும், நகர்மயமாதலும் பன்மடங்கு அதிகரித்தன. சமுதாய வேற்றுமைகள் ஆழமாயின என்று காரல் மார்க்ஸ் கூறுவதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இனக்குழு நிலையிலிருந்து அரசு சிறு நிலத்திலிருந்து நாடு என்னும் வளர்ச்சிப்போக்கு அன்றிலிருந்து இன்றளவும் நாகரிகத்தின் வரலாற்றில் தொடர்கிறது. முதன் முதலாக உழைப்புப் பிரிவினையும், உற்பத்திக் கருவிகளையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு மக்கள் இருபெரும் பிரிவினராக எழுகின்றனர். (“முதலாளித்துவத்துக்கு முன்பொருளாதார உருவாக்கம்”-ஹாப்ஸ்பாம்) உழைக்கும் மக்கள் விளிம்பு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். கருவிகளை கையாள்பவரை அடிமையாக்கிய அரசர்கள் மையமாக்கப்பட்டனர். போர்வீரர்கள் - போர்கருவிகள் அவர்களின் வழியே தான் நாடு வாழும் என்று கருத்துக்கள் கட்டமைக்கப்பட்டன. அரசன் வாழத்தும், அந்தணர் வாழத்தும் இடம் பெற்றன. நிலங்கள் தானமாக (சமயத்தின் சடங்கின் பெயரில்) உழைப்பற்றோருக்கு வழங்கப்பட்டன. திணை நிலைச் சமூகம் சிதைந்து பொருளாதார மேலாதிக்கமுடைய அரசு உருவாகிறது. காவல் - இராணுவம் உருவாகிறது. போர் ஆயுதங்களுக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆளுவோர், ஆளப்படுவோர், கொடுப்போர் - கொள்வோர் என்ற பிரிவுகள் தொடர்ந்து கண்காணிக்கப்பட்டு நிலைநிறுத்தப்பெறுகிறது.

ஆற்றுப்படை நூல்கள் பரிசில் கொடுப்பதை வரிசையறிந்து வழங்குதல் என்று குறிப்பிடுகின்றன. சங்கப்பாடல்கள் பெரும்பாலும் பாணர் வழிவந்தவை. ஆளுவோரிடமிருந்து பாணர்கள் தங்கள் வரிசைக்கேற்ப (சமூகத்தகுதிக்கேற்ப) பொருள் பெற்றனர் என்பதைக் குறிக்கின்றது. (சீர்வரிசை) கரத்தைத் தாழ்த்தியவன் ‘வரிசை கெட்டவன்’ (சீர் அழிந்தாய்) பரிசில் வழங்குதல் எனும் ஈதலும் போரிட்டு வென்று இசை (புகழ்) பெறுதலும் காதலும், வீரமும் முடிந்து, அரசு உருவாகிய சங்கமருவிய காலம் இங்கு உருவாகிறது. இனக்குழு மக்களாக வாழ்ந்தவரிடையே எவ்வித பகையுணர்வும் இல்லை என்பதையும் நாம் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். தன் நிறைவு பெற்ற வாழ்ந்த காலம் அது. உபரி உற்பத்தி வணிமாக மாறும்போதே - அதிகாரமும் - ஆன்மிகம் - அரசு உருவாகிறது. நீர்ப்பாசனமும் அரசனுக்கு முக்கியமாகிறது. கரிகாலன் காடுவென்று நாடாக்கி - அணைகட்டினான். (பட்டினபாலை)

‘நெல்லும் உயிர் அன்றே நீரும் உயிரன்றே’ மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம் அதனால் யான் உயிர் என்பதை அறிந்தவன். தேர்மிகு தானை வேந்தருக்குக் கடனே” இரண்டும் இணைந்த நீர்வசதியைப் பெருக்குக எனப் பாண்டிய மன்னனுக்கு குடபுலவியனர் (புறம் 18) கூறுகிறார். சேரர் - (பதிற்றுப்பத்து) அணை - கால்வாய்ப்பாசனம் பற்றிக் கூறுகிறது. ஆற்றுப்பாசன வளர்ச்சி ஏற்படுகிறபோது பிற மக்கள் விளிம்பு நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். முல்லை, குறிஞ்சி, மக்கள் - கல்லாதவராக, அறிவற்றவராகக் கருதப்படுகின்றனர். காதலுக்குரியயோர் - கிழான், ஊரன், நாடன் என்று உயர்ந்தோன் மேனதாக இலக்கியங்கள் பாடுகின்றன.

‘பாணன், பறையன், துடியன், கடம்பன்’ எனக்கூறப்படும் இனக்குழு மரபு (பெரும்பாணற்றுப்படை -197) மக்கள் - இன்றுவரை- உணவு பெறுபவர்களாகவே இருப்பதையும் காணலாம். இவர்கள் வேளாண்மை செய்வோரின் கீழ் இருந்தனர்.

எனவே சிறுபாணற்றுப்படை போன்ற ஆற்றுப்படை நூல்களில் - இனமரபுக் கூட்டு அதிகார அமைப்பை அகற்றி, அதற்கு மாற்றாகத் தனி ஒரு தலைவன் - அதிகார அமைப்பை நிலைபெறச் செய்யும் முயற்சியால் - ஐந்துநில திணை - இனமக்கள் வருணனை கூறி அவர்களுக்கெல்லாம் ஆணையிடும் அதிகாரமுடையவன் என்பதையும், நிலைநாட்டும் ஒரு இலக்கிய வகையாகவே கருதலாம். புதிதாக உருவாகும் தலைவன் இனக்குழுக்கூட்டு அதிகார அமைப்பின் நற்கூறாகவே அடையாளம் காட்டப்பட்டாலும் - அடுத்த நிலையாக அரசன் அல்லது முடி மன்னன் உருவாகும் போது தனக்குட்பட்ட நிலமனைத்திற்கும், பண்பாட்டிற்கும் உரியவனாகின்றான். சிறிதாக உருவான அரசு - நிறுவனமாக இறுக்கம் பெறுவதை இத்தகைய ஆற்றுப்படை நூல் மூலம் காணலாம்.

Nature Tourism in Manas National Park - Assam

P.Thenmozhi¹ and Dr.R.Muthu²

¹M.phil., Scholar, Department of History, M.V.Muthiah Government Arts College for Women, Dindigul.

²Assistant Professor, Department of History, M.V.Muthiah Government Arts College for Women, Dindigul.

The Manas Reserve, located in the foothills of the Bhutan hills, far from human habitation, is a world in itself. The Mans River flowing through the Park demarcates the border between India and Bhutan. The Park has vast deciduous forests where the dense cover often cuts out the light. Its wet grasslands are the home of the rhino, water buffalo, elephant and tiger. Manas is noted for its population of the rare golden langur-found only in this part of the country. They are often spotted in the tall trees. Manas Tiger Reserve provides shelter to a variety of wildlife, including 55 mammalian species, 36 reptilian species and 3 amphibian species, thus making it the greatest protected area in India in terms of number. The tiger population at Manas Reserve is approximately 80 in number. Apart from the ones named above, capped langurs, hoolock gibbons, Assamese macaques, slow lorises, leopards, panthers, golden cat, fishing cat, marbled cat, binthurongs, sloth bears, wild dogs, Ganges dolphins, hog deer, Indian muntjacs, water buffaloes, gaurs (Indian bison), giant squirrels, hispid hare, otters, Indian pangolins, and some 2,000 elephants are also found here.

The rare and attractive red panda has been spotted occasionally in the higher elevated portions of the forest. Over 450 species of birds have been recorded, including the Bengal Florida, great Pied hornbill, wreathed hornbill and few unique species of waterfowls. Reptiles include different species of snakes and the monitor lizards. The Assam roofed turtle was spotted at the Reserve as recently as 1989. Manas forest is possibly as diverse as a natural biosphere can be. Its vegetation ranges from tropical semi-evergreen forests in the northern parts to tropical moist and dry deciduous in the western region of the park, which comprises a variety of different grasses and shrubbery. There is

also a considerable variety of aquatic flora along the Manas River. One can hire a jeep to go around the park.

The Assam State Tiger Reserve Manas Tourist Department conducts tours, including boat trips and elephant rides. These trips are both convenient and cost effective. Manas is located along the Indo-Bhutan border with contiguous wildlife habitats in Bhutan. Mans Sanctuary was established in 1928. Prior to that the Raja of Gauripur and the Cooch-Bihar royal family used Manas as their hunting grounds and this area was declared a National Park in 1990. The Manas Wildlife Sanctuary is the only tiger project in Assam. This wildlife sanctuary is Manas Wildlife Sanctuary is situated in Barpeta District, about 176 kms from Guwahati in the foothills of Bhutan. The Manas Wildlife Sanctuary is one of the India's most magnificent national park and a well known World heritage site. It is situated on the banks of the river Manas at the foothills of the Himalayas. It covers an area of 519.77 square kms. Its surroundings are even lovelier than those of the larger Kaziranga. Set in the thick jungle along the Bhutan border, the Manas wildlife sanctuary is home to a wide variety of wildlife. This Tiger Reserve is one of the dense, wildest and least visited wildlife sanctuaries. It is also famous for its unique biodiversity. It has been justly called the loveliest wilderness in the country. Over half of the area is covered with tall grass and scattered patches of woodland with simul, khoir, udal, sida, bohera and kanchan trees.

While Kaziranga is known for the Rhinoceros, Manas National Park is famous for the Majestic Tigers. This park is the only project Tiger in Assam. The Manas Reserve, located in the foothills of the Bhutan hills, far from human habitation, is a world in itself. The Manas River flowing through the Park demarcates the border between India and Bhutan. The park has vast deciduous forests where the dense cover often cuts out the light. Its wet grasslands are the home of the rhino, water buffalo, elephant and tiger. Manas is noted for its population of the rare golden Langur-found only in this part of the country. They are often spotted in the tall trees. Other primates in the Park include the capped Langur, Assamese macaque, the slow Loris and the hillock gibbon. These are rarely seen but the whooping call of the hillock gibbon can be heard resounding through the forest. The Reserve is also home to the attractive red panda but these are only seen occasionally in the higher elevations.

Manas have a very special biosphere, for it harbors twenty species of birds and animals that are highly endangered and listed in the IUCN Red Data Book. These include the hispid hare and the pigmy hog. The lush forest canopy at Mans national park shelters colourful birds – the giant thornbills, both pied and gray varieties, pheasants, jungle fowl and scarlet minivet being among them. The water – Birds along the reveres include brahmyny ducks, mergansers and a range of egrets, herons and pelican Over 2840 sq.kms. in area, Manas is, a fascinating tiger reserve. The area of Manas has roughly 45% grassland and 55% trees land as wildlife habitat. The river course may have about 100 sq.km. of riparian forests of grass and primary succession of tree cover, which is probably the most suitable water buffalo habitat any where and providing by far the best habitat for the tiger, where the concentration of the species is the highest. Inter specific relation of the prey and predator in this area is extremely interesting and awaits scientific study to understand population dynamics and other evolutionary processes at work. In this area the ever changing river course causes erosion and accretion at the same time providing extraordinary dynamism to the habitat / ecosystems sustaining very high productivity,

The beautiful Mans National Park is a World Heritage Site. It lies 80 km west of Guwahati off the NH – 31 on the border with Bhutan. Reopened in 2001, the park was closed for many years because insurgency. It is worth a visit for its varied natural beauty with water buffalo grazing on expansive stretches of sand and Sal trees forests flanking the Manas River. The park is also home to 400 species of birds. Capped and golden Langur, and tourists may have to pay a little extra if they are carrying cameras. Nameri National Park is located 35 kms, north of Tezpur and only reachable by taxi. The 200-square – kilometre park flanks the River Bharali and is a lovely, quiet place for fishing, rafting, bird-watching or guided walks in safe areas of the park. There are over 300 species of birds here, including the rare white-winged wood duck, as well as fish eagles and hornbills. You may also bison-are rarely sighted. Guides can be arranged at the park entrance, while fishing and walking can be arranged via the Eco camp. The best season to visit the park is from November to March.

Kaziranga National Park is a World Heritage Site covering an area of 430 square kilometers on the southern bank of the Brahmaputra. The magnificent park lies 217 km east of Guwahati and occupies the vast valley floor against a backdrop of the Karbi

Anglong hills. Its rivulets, shallow lakes and the semi-evergreen forested highlands blend into marshes and flood plains covered with tall elephant grass. A visit here, especially in the early morning, is an exhilarating experience and visitors will likely see elephants, deer, wild buffalo and the park's famous one-horned rhino – numbering around Thousand Five Hundred. Though its estimated 80 tigers are very elusive, driving through the park's landscape of open savannah grassland interspersed with dense Jungle is a wonderful experience. The abundant birdlife includes egrets, herons, storks, fish eagles, kingfishers and a grey pelican colony. The rhinoceros is best seen from the back of an elephant. They see oblivious to camera – clicking tourists, although like the unpredictable wild buffalo, they are equipped with lethal horns and are potentially ferocious. Jeeps will take you deeper into the forest than elephants but they cannot get nearly as close to the rhinos. Kaziranga Park is open from November to early April. During the monsoon (June – September), the Brahmaputra bursts its banks, flooding the low – lying grasslands and causing animals to move to higher ground within the park.

REFERENCES

1. Johnsingh., **Conservation and wildlife Education in India.**, wils Publishens.
2. Borpuj., **The Comprehensive History of Assam**, Guwathi.
3. Edman H., **History of Assam.**, Maxmi Publishers, New Delhi,,2009
4. Hajmal., **Tourism in Assam.**, MNT Publishers, New Delhi, 2004.
5. Tritsch., **Wildlife of India.**, Harper Publisher, London., 2001.
6. **Tourism policy Note (Assam) 2017-2018.** Govt. Publications.
7. **Assam Tourism Pamphlet 2019., Dept. of Tourism.**

Online Resources on “Surgery and Related Medical Specialities” as Indexed in Bielefeld Academic Search Engine (BASE) : A Case Study

Dr.K.Ramasamy

College Librarian,

M V Muthiah Government Arts College for Women, Dindigul, Tamilnadu State, India.

Email : ramasamy1975@gmail.com

Abstract

The present study aims at conducting a quantitative analysis of documents on ‘Surgery and related medical specialties’ as indexed in Bielefeld Academic Search Engine (BASE). The data was collected from the BASE website in February, 2020. DDC index was used to narrow down the search string to get required data. The study reveals that : a total of 6859 documents are available on surgery and related medical specialties in BASE database; only 1105 documents are tagged with some kind of licenses ; a majority of 791 documents have CC-BY-NC-SA license; a majority of 4019 documents are open access documents ; out of 14 document types, a huge majority of them are doctoral and post-doctoral theses (4538). 746 documents are theses, 708 documents are articles, 404 are books and 170 are texts ; a majority of 5050 documents on surgery and related medical specialties in BASE engine are in German language followed by 806 documents in Spanish and 682 documents in English; 31 content providers contributed 20 or more than 20 documents and a majority of 808 documents are provided by Guatemala San Carlos Univ. (USAC) : Repositorio followed by 558 documents by Freiburg Univ.; a majority of 591 documents were published in the year 2018 followed by 490 documents in 2016, 484 in 2012, 479 in 2014 and 475 in the year 2019; the most productive authors include Universitäts –und Landesbibliothek Munster with 282 documents, Medizin with 203 documents, Universität Leipzig with 167 documents and Schmelzeisen, Rainer with 141 documents.

Keywords : *BASE, BASE search Engine, Surgery, Information resources, online resources, academic web resources, medical specialties*

Introduction

BASE is one of the world's most voluminous search engines especially for academic web resources. e.g. journal articles, preprints, digital collections, images / videos or research data. BASE provides more than 150 million documents from more than 7,000 sources. You can access the full texts of about 60% of the indexed documents for free (Open Access). BASE is operated by Bielefeld University Library.

BASE is indexing the metadata of all kinds of academically relevant resources – journals, institutional repositories, digital collections etc. – which provide an OAI interface and use OAI-PMH for providing their contents. BASE is a registered OAI service provider. Database managers can integrate the BASE index into their local infrastructure (e.g. meta search engines, library catalogues).

Features of BASE

In comparison to commercial search engines, BASE is characterized by the following features:

- Sources are indexed only after check by qualified personnel of Bielefeld University Library
- Only document servers and journals that comply with the specific requirements of academic quality and relevance are included
- A data resources inventory provides transparency in the searches
- Discloses web resources of the "Deep Web", which are ignored by commercial search engines or get lost in the vast quantity of hits
- Correction, normalization and enrichment of metadata by means of automated methods
- Multilingual search (find search terms in more than 20 translated languages)
- The display of search results includes precise bibliographic data
- Display of access and terms of re-use for a document
- Several options for sorting the result list (by author, title, date)
- "Refine your search result" options (by author, subject, DDC, year of publication, content provider, language, document type, access and terms of re-use)

- Browsing by DDC (Dewey Decimal Classification), document type, access and terms of re-use / licence (“What is Base?”, n.d.).

Through BASE you can search: (“Content Sources”, n.d)

- Number of documents:159,379,414
- Number of content sources:7,832
- Last update:2020-02-21

What is Different about BASE?

BASE facilitates effective and targeted searches and retrieves high quality, academically relevant results. Other than search engines like Google or Bing BASE searches the deep web as well. The sources which are included in BASE are intellectually selected (by people from the BASE team) and reviewed. That's why data garbage and spam do not occur (‘FAQ’, n.d.).

Home Page of BASE

Fig.1 shows the home page of BASE search engine.

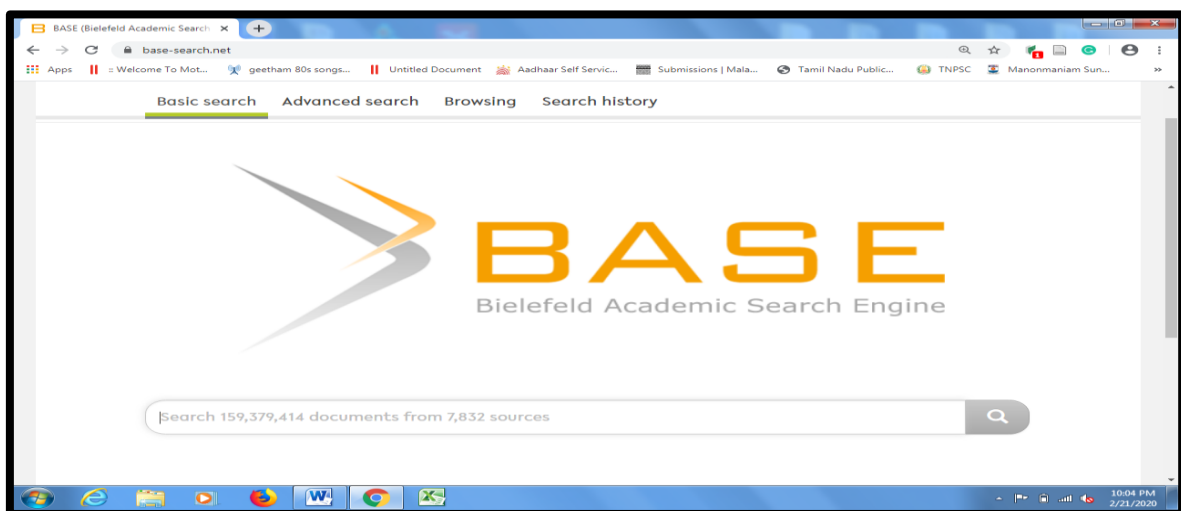

Figure 1 : Homepage of BASE

Browsing in BASE

BASE permits four types of searching. They are:

- DDC (Dewey Decimal Classification)
- Document Type
- Terms of Re-use / Licenses
- Access

Resources in Medicine

Figure 2 shows the category-wise count of number of documents available in Medicine. The largest number of books is from medicine and health followed by human physiology, surgery and related medical specialties and pharmacology & therapeutics.

Search Results

The researcher selected the option DDC in the browsing page. In the resulted page, he had chosen medicine. In the medicine, he had chosen ‘Surgery and other related medical specialties’ (Figure 2).

Outcome of the search

Figure 3 shows that there are 6859 documents as indexed in BASE on ‘Surgery and related specialties’.

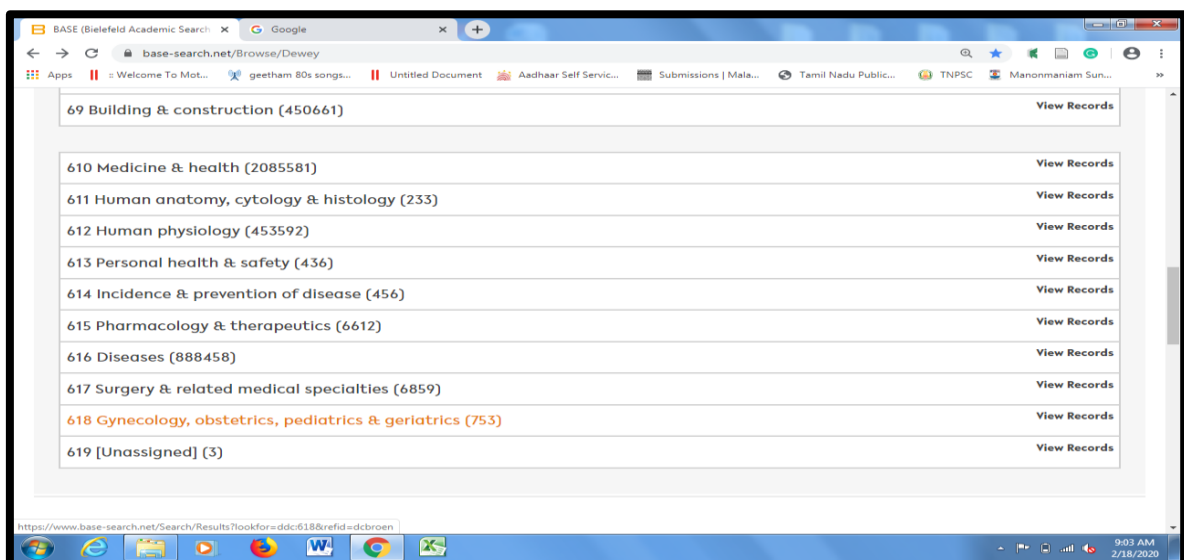
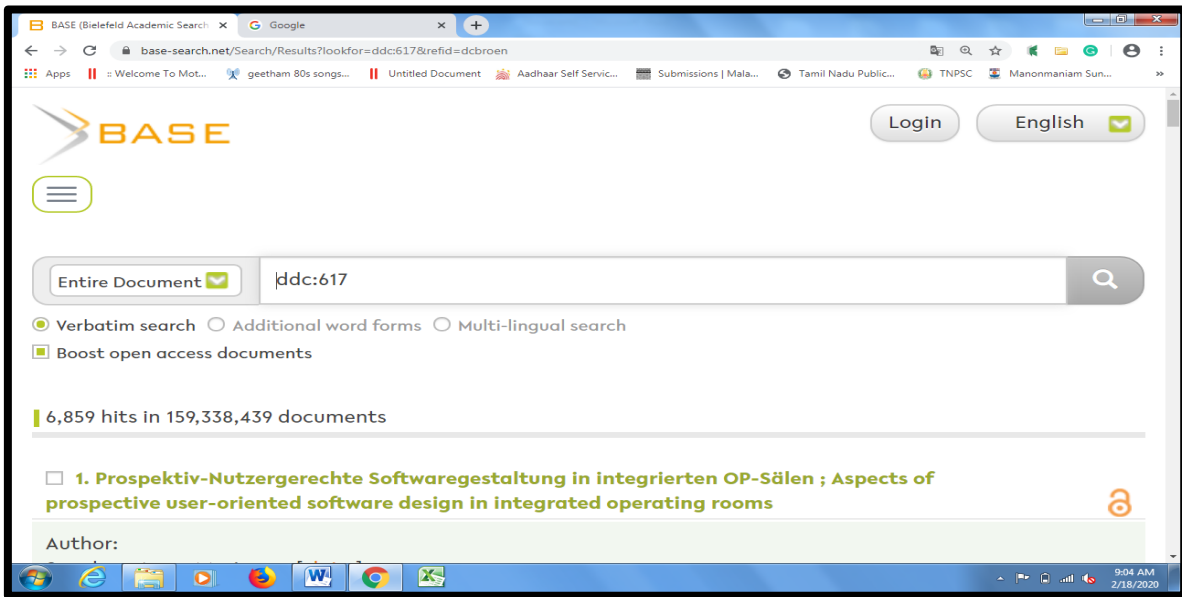

Figure 2 : Display of resources under 610 – Medicine

Figure 3: Total documents retrieved from BASE on ‘Surgery and related medical specialties’

Findings

Table 1 : Terms of Use

S.No	Terms of use	Frequency
1	CC-BY-NC-SA	791
2	CC-BY	162
3	CC-BY-NC-ND	92
4	CC-BY-SA	28
5	CC-BY-ND	19
6	CC-BY-NC	13
	Total	1105

Table 1 shows that out of 1105 documents tagged with various terms of use / licenses, a majority of 791 documents have CC-BY-NC-SA license followed by 162 documents with CC-BY license. While 90 documents have CC-BY-NC-ND licenses, 28 documents have CC-BY-SA. The least of number of 19 documents have CC-BY-ND licenses and 13 documents have CC-BY-NC licenses.

Table 2 : Nature of Access

S.No	Nature	Frequency
1	Open Access	4019
2	Unknown	2576
3	Non Open Access	264
Total		6859

Table 2 shows that out of 6859 documents, a majority of 4019 documents are open access documents while 264 documents are non-open access documents. No information is available about the access status of the remaining 2576 documents.

Table 3 : Document types

S.No	Document Types	Frequency
1	Doctoral And Post-Doctoral Thesis	4538
2	Thesis	746
3	Article Contribution	708
4	Book	404
5	Unknown	229
6	Text	170
7	Conference Object	31
8	Bachelor Thesis	22
9	Other Non-Article	12
10	Master Thesis	7
11	Report	6
12	Book Part	4
13	Still Image	3
14	Audio	1
Total		6881

We could see, in Table 3 that the documents on surgery and related medical specialties as available in BASE search engine, belong to 14 document types. A huge majority of them

are doctoral and post-doctoral theses (4538). 746 documents are theses, 708 documents are articles, 404 are books and 170 are texts. While 31 documents are conference objects, 22 are bachelor theses and 12 are other non-articles. Less than 10 documents are master theses, reports, still images and audio file.

Table 4 : Languages

S.No	Languages	Frequency
1	German	5050
2	Spanish ; Castilian	806
3	English	682
4	Unknown	373
5	Japanese	48
6	Slovenian	7
7	French	3
8	Czech	1
9	Croatian	1
10	Lithuanian	1
Total		6972

Table 4 shows that a majority of 5050 documents on surgery and related medical specialties in BASE engine are in German language followed by 806 documents in Spanish and 682 documents in English. While 48 documents are in Japanese language, less than 10 documents are in Slovenian, French, Czech, Croatian and Lithuanian languages.

Table 5 : Content Providers (20 and above)

S.No	Content Provider	Frequency
1	Guatemala San Carlos Univ. (USAC) : Repositorio	808
2	Freiburg Univ. : FreiDok	558
3	Ulm Univ.: OPARU	433
4	Wurzburg Univ.: Online publication service	391

5	Digital Library Thuringen	355
6	Tubingen Univ.: Publication system	348
7	Hochschulbibliotheken Sachsen-Anhalt : Share it	307
8	Hamburg Univ.: Dissertationen	291
9	Bochum Univ. (RUB) : Dokumentenrepositorium	285
10	Munich LMU : Electronic Theses	282
11	Munster Univ.: (WWU) : miami	282
12	Regensburg Univ.: Publication Server	270
13	Bochum Univ.: (RUB) : Dissertations	206
14	Giessen JLU : Publication Server	204
15	Leipzig Univ.: Qucosa	200
16	Munich TU : media TUM	157
17	Kiel Univ.: MACAU	151
18	Frankfurt/Main Univ.: Publication server	150
19	Greifswald Univ.: Publication Server	143
20	Zurich Univ. of applied Sciences : ZHAW...	133
21	DOAJ articles	101
22	Gottingen Univ.: GIEDOC	101
23	Zurich Univ.: (UZH): ZORA	92
24	RERO DOC digital library	77
25	Eriangen-Nurnberg Univ.: OPUS	75
26	Duisburg-Essen Univ.: DuEPublico	59
27	Okayama Univ.: Scientific Achievement Repository	49
28	Vienna Univ.: E-theses	31
29	Louvain Univ. Catholique : DIAL	29
30	Berlin HU : edoc	28
31	Dresden Univ. Tech.: Qucosa	20
		6616

Table 5 shows that there are 31 content providers who have contributed 20 or more than 20 documents on surgery and related medical specialties in BASE engine. A majority of 808

documents are provided by Guatemala San Carlos Univ. (USAC) : Repositorio followed by 558 documents by Freiburg Univ. : FreiDok, 433 by Ulm Univ.: OPARU, 391 by Wurzburg Univ.: Online publication service, 355 by Digital Library Thuringen, 348 by Tübingen Univ.: Publication system and 307 by Hochschulbibliotheken Sachsen-Anhalt : Share it. There are eight institutions that have provided 200 to 300 documents in BASE engine on surgery and related medical specialties. While 7 institutions have provided 100-160 documents while 4 institutions have provided 50-92 documents. There are 5 institutions that have contributed 20-49 documents on surgery and related medical specialties in BASE engine.

Table 6 : Year of Publication

S.No	Year of Publication	Frequency
1	1970	1
2	1988	1
3	1989	2
4	1990	1
5	1991	1
6	1992	2
7	1993	1
8	1994	1
9	1996	1
10	1998	9
11	1999	27
12	2000	34
13	2001	58
14	2002	92
15	2003	205
16	2004	208
17	2005	274
18	2006	302
19	2007	268

20	2008	322
21	2009	350
22	2010	412
23	2011	358
24	2012	484
25	2013	413
26	2014	479
27	2015	501
28	2016	490
29	2017	434
30	2018	591
31	2019	475
32	2020	41
Total		6838

Table 6 shows the evolutionary growth of documents on surgery and related medical specialties as available in BASE engine. We could observe less than 50 documents published before 2001. A majority of 591 documents were published in the year 2018 followed by 490 documents in 2016, 484 in 2012, 479 in 2014 and 475 in the year 2019. While 434 documents were published in the year 2017, 413 and 412 documents were published in 2013 and 2010 respectively. 300-400 documents were published in 2006(302), 2008(322), 2009(350) and 2011(358). 200-300 documents were published in 2003 (205), 2004 (208), 2005 (274) and 2007 (268). 50-100 documents were published in 2001 (58) and 2002 (92). We could observe a positive growth pattern of documents on surgery and related medical specialties as available in BASE engine.

Table 7 : Authors (15 and more documents)

S.No	Author	Frequency
1	Universitäts –und Landesbibliothek Munster	282
2	Medizin	203
3	Universität Leipzig	167

4	Schmelzeisen, Rainer	141
5	Gutwald, Ralf Jochen	43
6	Schon, Ralf	38
7	Schramm, Alexander	34
8	Gellrkich, Nils-Claudius	32
9	Luomajoki, Hannu	28
10	Guntinas-Lichius, Orlando	27
11	Schultze-Mosgau, Stefan	27
12	Settmacher, Utz	26
13	Neumeier, Dieter	24
14	Hofmann, Gunter O	22
15	Sauerbier, Sebastian	22
16	Metzger, Marc Christian	21
17	Hoffman, Thomas	20
18	Elick, Sigrun	19
19	Schmelzeisen, R	19
20	Glockmann, Elke	17
21	Melloh, Markus	17
22	Sudkamp, Norbert P	17
23	Sigusch, Bernd W	16
24	Al-Ahmad, Ali	15
25	Bauer, Michael	15

Table 7 shows the authors who have contributed 15 and more than 15 documents on surgery and related medical specialties as available in BASE engine. Both individual and institutional authors are listed in the table. The most productive authors include Universitats –und Landesbibliothek Munster with 282 documents, Medizin with 203 documents, Universitat Leipzig with 167 documents and Schmelzeisen, Rainer with 141 documents. While Gutwald, Ralf Jochen has authored 43 documents, Schon, Ralf has authored 38 documents, Schramm, Alexander 34 documents and Gellrkich, Nils-Claudius has 32 documents. While 8 authors have authored 21-28 documents, 9 authors have

authored 15-20 documents on surgery and related medical specialties as available in BASE engine.

Conclusion

The growth of online resources is tremendous and fascinating. The students, research scholars and faculty members depend more on electronic resources / online digital resources than on the conventional printed sources of information available in library and information centres. It is a welcoming sign that a university has developed a search engine for the benefit of academic community to enable the later to search and access exhaustive and pin-pointed academic content on various disciplines. More and more content providers should sign MOU with BASE engine and make their content available online. The BASE search engine may include a variety of other features as available in the popular search engines like Google. Along with general search engines, let's promote the use of academic / scholarly search engines like BASE among the academic fraternity.

REFERENCES

What is Base? (n.d.) Retrieved from <https://www.base-search.net/about/en/index.php>

Content Sources. (n.d.). Retrieve from https://www.base-search.net/about/en/about_sources.php

FAQ. (n.d.). Retrieved from <https://www.base-search.net/about/en/faq.php>

Hero – Stones in Sangam Literature

K.Palaniyammal¹ and Dr.J.Dhanasekaran²

¹M.Phil. Research Scholar, Department of History, M.V.Muthiah Government Arts
College for Women, Dindigul

²Assistant Professor, Department of History, M.V.Muthiah Government Arts College for
Women, Dindigul

Introduction

Tamil culture is the culture of the Tamil people. Tamil culture is rooted in the arts and ways of life of Tamils in India, Srilanka, Malaysia, and Singapore and across the globe. Tamil culture is expressed in language, Literature, folk arts, martial arts, sculpture, costumes, celebrations, traditions, rituals and soon. Tamils have strong attachment to the Tamil language. It has as “Tamilannai”, “the Tamil mother”. It has historically been, and to large extent still is central to the Tamil identity.

The Tamil languages preserve many features of proto- Dravidian, though modern-day spoken Tamil in Tamil Nadu freely uses loan words from Sanskrit and English and vice versa. Tamil literature is of considerable antiquity, and is recognized as a classical language by the government of India.

Since the early Sangam age, there was a warlike culture in south India. War was regarded as an honorable sacrifice and fallen heroes and kings were worshiped in the form of a Hero stone. Each warrior was trained in martial arts, horse riding and specialized in two of the weapons of that period Vel (spear) Val (Sword) and Vel (bow). Heroic martyrdom was glorified in ancient Tamil literature.

Discussion

Literatures are the mirror of showing peoples life style and history of a country. Puramnaaooru states the people’s day to day life. Inscription and copper plated states the peoples life style war behavior kings rule and patron system clearly described in inscription and copper plates. For the death heroes, their names and victory are inscribed

on the Nadugal. Age and year also inscribed on that. In course of time Nadugargal were worshipped as god. By safe guarding Nadugargal we learn the history literature and the life of people as ancient Tamil people.

We come across there are references about Hero-Stones in Sangam literatures such as Tholkappiyam, Aganaanunr, Puranaanuru, Malaipadugadam, Iyngurunuru, and Pattinapaalai. These Literatures are depicts about Paleolithic period. These literary works declares the Hero-Stones on Sangam period (From 3 B.C.to 3A.D). These are mainly saysabout the Heroes, who sacrifice their lives in the war for acquiring and catching of cows.

Petty kings (Kurunilamannars) and chieftains also fought with the neighbors' to acquire cows (Aaniri) during Sangam age. Fatherly Sangamkings like Aai, Oori, Kaari, and ethnic groups like Kallar, Kaanauar, Maravar, and Veduvar also indulged war to capture Aaniri. Thei nformation we come across through Sangam literature that there were two war groups developed at about 4th B.C.

In the beginning no letters or pictures found in the stone. But they appeared in later stage. People also thought that it they worship Nadugal lord Indian pleased and extend rainfall by his mercy. Puramnaaooru 263. By analyzing these things Nadugal occupied an important place in the lifeof the ancient people. Charles Darwin the first scientist found that mansame from ape.

But many criticize his invention in the beginning. Now adays scientist accept his view and also Darwin's initiation alone helps the human race to find new inventions.

But still now it is shrouded in obsarity that when lid homosebian came?. Early and later Stone Age? It is different view in different countries. Like that funeral habits also had many differences in many countries. Unity in diversity is the basic criteria for Indian existence. Early Tamilians pot drawings co-inside with Indus people. Tamilians Vetchi Thinai is a same as with Mahabharatha. Nadugal installed for a hero died in Aaniri war. Flower garland adorned on it. These things come to known to us by Puranaanuru poem 265.

Puram poem 329 declares that Nadukarkal installed on near the peoples path. They cleaned with water, light with ghee holy smoke also raised to give respect to Nadugal.²⁶ Poets like Karunthodai, Kavinar, Othalanthiyar; Mamoolanar quotes the installations and situation of establishing Pathukkai. The Mullai Sirugudians Nadugal is main God (Puram 335). They worship Nadugal for rain for victory a One Nadugal installed for a Hero, who got wound to rescue Aaniri and died in that war. These things said in Puram 260 by Vadamothagile. In Pandya country Kariyathi the captain of Malli state got martyr while he rescue Aaniri and turned become Nadugal said by Modangilar.

Pannan was a head of village got Murtyrdom at Karanthai war and people installed a Nadugal for him said by Sirukarunthumbar. Though the people of Mullai differentiated in food and wear flower they worshipped the same Nadugal by all. Not only that the people sacrificing goat to god for its blessings.

In his poem the poet says in the evening an elephant who kicked the Nadugal by misunderstand it was a man and Goringary in its leg said by Ilanagan. (Agam 53) The poet Othalanthiar in his poem Ingurunooru compares Nadugal with trunk of an elephant.²⁹ Vel planted around Nadugal Kothari sing song while they cross Nadugal said by Malaipadugadam. From Pallava period, the Hero killed Tiger, pigs and horse and he become furred us Nadugal.³⁰ But Puram 277 says about a hero who killed elephant and turned become a Nadugal. Puranaanuru also takes about Vanchi war initially wars occurred for cattle like morale property .

Secondly war took place for land a question. Petty kings or Velir portrayed the soldiers. Petty kings indulged in war not only among himself but also with the Aaniri he kings. So the war for land was called Vanchi war. Puranaanuru also gives details about Hero-Stone Rain Puram 263 said the people belied it they worship heartily, they got god rain tall.³¹ There were 12 poems in Purannaaooru (Sangam literature) said about Nadugal. In those days Nadugargal not only planted for Heroes, but also for kings said by Puranaauoor.

The Aavurmoolagilar wrote about a Nadugal planted for Mallinaattu Kariyathi Vadamothagile was a Sangam poet wrote about Velveel Vidalai become turned a Nadugal. He indulged in Karanthai war and (to recover Aaniri) he was died by piercing arrows in his

whole body by enemies. Puraporul Venbamaalai says planting Stones and planting Heroes on the Stones.

Conclusion

The study revealed the practice of setting up of the Hero-Stone was closely associated with the socio-political life of the people in Pandya country and forms an integral element of them. Though scanty references are available, it gives us much historical information. Heroes' death was marked by installation of hero stones. Hero-Stones were erected not only to those who fell in the battle field, but also those who defending the village people from any destruction. Grants were lavishly provided to the dependent of the deceased person by local village authorities. People were allowed to take part in whatever profession they liked. There was belief among the local populace that those who sacrificed their life for good cause, will go to paradise and they got name and fame after their death. It induced and how they loyal and dedicated to their chieftains. Two hero stones with inscriptions belong to 11th to 12th century.

REFERENCES

1. Anthony Sadler Alek Skarlatos, Spencer stone, 2016, (T)
2. Bosu Babu.M Hero Stones Bear Inscriptions, 2018, (T)
3. Curulivel.S.P, History of Arulmigu Sri White Evening, S. Kirusnaparati, 2019, (T)
4. Hultsch.E Three Memorial Stones, 1981, (T)
5. Joesph Campbell, The Hero with a Thousand face, 2004, (T)
6. Kisnamurthi.S Tamil Nadu Coppers, Meyyappan Tamilsyvakam, 2002, (T)
7. Kesavaraj.K Hero-Stone of Southern India, Kaavya, 2008, (T)
8. Kisnamurthi.S Hero-Stones, Meyyappan, 2004, (T)
9. Kasinathan. N Hero-Stones in TamilNadu, 1978, (T)
10. Kailasapathy. K Tamil Heroic poetry Clarendon press Oxford, 1968, (T)

Psychological Predicament of Indian Women-A Study of Chitra Banerjee Divakaruni's *Sister of My Heart*

H.Surya Prabha¹ and Dr.K.M.Sumathi²

¹Assistant Professor of English, M.V.Muthiah Government Arts College for Women,
Dindigul Email: suryasri1909@gmail.com

²Assistant Professor of English, M.V.Muthiah Government Arts College for Women,
Dindigul. Email: sumaangel@yahoo.com

Abstract

Chitra Banerjee is one of the most popular women writers who is originated in India and settled in America. As an immigrant, Chitra has the first hand experience of the predicaments of the people who migrated from their homeland to an alien country. Divakaruni strongly believes that it is the responsibility of the writers to expose the saga of the sufferings. This paper aims at an analysis of Chitra Banerjee Divakaruni's most popular novel, *Sister of My Heart* so as, to bring out her treatment of the dilemma faced by the protagonists of the novel, Anju and Sudha.

Key words: *Diasporic, Immigrant, Predicament, Discrimination*

Chitra Banerjee Divakaruni was born in Calcutta on 29th July 1956. She studied at Loreta House, a Convent School run by the Irish nun. She earned her Bachelor's degree in English from the Presidency College, University of Calcutta. At the age of 19, Divakaruni migrated to the United States where she received her Master's degree from Wright State University, Dayton, Ohio and Ph.D in English Renaissance Literature from the university of California at Berkeley, in 1984. Divakaruni's novels are set in India and also in America. She gives innate insight in narrating story, Plot and lyrical description to give readers a many layered look at her characters and their respective worlds which are filled with fear, hope and discovery. Most of her works are partially autobiographical and based on the lives of Indian immigrants.

The word 'diaspora' is derived from the Greek word *Speiro*, which means 'to show' and the prefix *diya* means 'over' and together it means a scattering or depression. Diaspora includes the terms, 'immigrant', 'exile', 'expatriate', 'refugee', 'guest worker'

and so on. The Indians who migrated to the developed nations experienced problems of dislocation, relocation, uprootedness, alienation, loneliness and discrimination resulting in a sense of dejection, depression and disillusionment. The diasporic writers reflect all these things in their writings. The people who migrated to the Western countries are professionals, students and accompanying spouse. They experience a kind of *Trishanku* existence. This is a term taken from Hindu mythology. The immigrants who live in foreign countries feel difficult to forget their homeland. They can neither assimilate nor retain their pure Indianness. This search for identity differentiates the diasporic community from the native community.

Most of the diasporic literature is therefore marked by the issues of identity, home and nation in relation to the migrant. The diasporic home is the centre of debate as it leads to the question of diasporic identity and a feelings of the homelessness, alienation, desire for assimilation and acceptance, etc. Analyzed in the light of the above theoretical position, Chitra Banerjee Divakaruni's novels offer interesting and genuine insights into the Indian diasporic life in the West. She does not stop with the depiction of the emotions of the first generation immigrants but also the attitudes of the second generation immigrants. She makes culture the crux of the immigrants' lives. Her women re-define and establish their prowess her status as a Non-Resident Indian makes her successful writer of diaspora. This is evident in Chitra Banerjee's novel, *Sister of My Heart*. This paper evidently analyses the psychological dilemma of the central characters in *Sister of My Heart*.

Chitra Banerjee Divakaruni is known for her portrayals on her own experiences and those of her other immigrant Indian women in her novels. Her second novel *Sister of My Heart* is a realistic treatment of the relationship between the two sisters, Sudha and Anju who narrate the alternating chapters of this novel that develops over decades.

The novel, which is based on Divakaruni's short story, *The Ultrasound (Arranged Marriage 1995)*, portrays the emotional journey of love and friendship between Sudha and Anju who were born on the same day, the day their fathers Gopal and Bijoy died on a ruby hunting expedition. The story narrated by Sudha and Anju ends when they reunite in America after separation of few years. The story thus narrates the beginning of their existence in India, their homeland and ends with another beginning-that of their diasporic

experience. The novel *Sister of My Heart* differs from all other novels in that it throws light on homeland realities-rather than on diasporic realities-social, cultural, familial and economic-that more or less lead to the exile of her female principals to an alien land.

All the major characters in the novel are women. Male characters are not prominent. They appear as and when the situations warrant. The female characters in the novel form a mosaic of Indian character types-the young heroines representing early childhood to maturity and marriage the matriarchal figures represented by Gouri and Nalini, the vindictive mother-in-law by Ramesh's mother and Aunt Pishi in her old age is the one who has suffered the stigma and discriminations of a widow from a very young age. By telling these interrelated stories, Divakaruni uncovers the social and familial position of the Indian female, their dreams and aspirations, their precarious position in the scheme of things, the social forces that keep them under subjugation and the need and the final urge to break those fetters to freedom and to America.

The heroines of the novel Anju and Sudha are brought up in a traditional joint family in Calcutta. Since their fathers have already passed away, their mothers have to take care of them. So the joint family system is very supportive to the girls. Anju's mother is Gouri Ma, Sudha's mother is Nalini and Pishi is their aunt who treats them as their own children. The traditional Hindu religious system gives more importance to the patriarchal society. Basically, Indian family system is based on patriarchal norms, rarely one could find the matriarchal family system where the female would play a vital role in inheriting the property than the male. Gouri Ma takes in charge of the bookshop after her husband's death. Though the bookshop does not run profitably, it becomes the responsibility of Gouri Ma to run it efficiently to escape from the clutches of poverty. Aunt Pishi plays an important role in the lives of two young girls by showing them her love and affection. She takes care of their things, she used to narrate her experiences to them thereby she indirectly inculcates in them the values and the virtues of women besides the reputation traditionally upheld by their family.

Aunt Nalini offers physical support to the family. During the time of crisis these three women sit together to subdue the problem. Though Nalini, Pishi and Sudha are not the blood relatives of Chatterjee's family, they are never treated as strangers and they are given equal share in the family. According to aunt Nalini, "Good daughters are bright

lamps, lighting their mother's name; wicked daughters are firebrands, scorching their family family's" (SMH 23). Widowhood is the biggest curse bestowed upon any woman. These three women are widows. Nalini and Gouri Ma accept the challenge of life. But Pishi is forced to sit in the back of the hall on festival days because widows must not take part in the auspicious occasions according to the orthodoxy and traditional system of Indian family. But both Sudha and Anju being educated, oppose their Aunt Pishi for her orthodox and timid nature. Anju says: "I hate Pishi when she puts on her patient smile and sits in the back of the hall on feast days, not participating, because widows mustn't" (SMH 251).

Anju and Sudha complement each other well. They share their own views and ideas with each other. They cannot imagine their life without the 'other'. Their traditional family system helps them to continue their relationship until the end of the novel. Sudha's love with Ashok is an interesting part of the novel. Nalini rejects him as he is from lower caste. They have planned to elope but Sudha is forced to drop the idea, because Anju's father-in-law gives more importance to the respect and prestige of the family than the likes and dislikes of an individual. If the elopement happens, Anju will be sent back to her mother's home. So, Sudha dropped the plan of marrying Ashok.

Sudha and Anju are separated after their wedding. She is taken to Bardhaman and the way she is treated by her mother-in-law is shameful and disgusting. Her father-in-law dominates their family and treats his own wife as a 'slave'. Sudha's husband Ramesh acts according to his mother's wish. Before Anju moves to America, she visits Sudha's house where she is shocked to see the pathetic condition of Sudha and goes to America, half-heartedly. Anju's life in America starts in an unexpected way. Her husband Sunil wants to maintain a distance between them. He is addicted to American culture. When she comes to know about the personal character of Sunil, she is completely shocked and wants to come back to India. He comes late in the night and is addicted to alcohol. It is a great cultural shock to her and it is not the life she imagined, dreamt of and expected in America. She also finds that Sunil wants to hide something from her. She is very careful in her choice of words in front of her husband due to his criticism about women.

Being born in the patriarchal and male chauvinistic society, Sunil also tries to behave like other ordinary man. Mrs. Sanyal starts to ill treat her daughter-in-law Sudha,

for not giving birth to a baby. Impotency and sterility are the two main problems faced by women in our society. The society is ready to curse the women as 'sterile'. It is the greatest biological discrimination faced by all women. Sudha's pregnancy creates a big storm in her life. When it is identified as a female baby, she is forced for abortion by her mother-in-law. In order to protect her female baby, Sudha comes to her mother's house. Anju is deeply worried about Sudha who is also pregnant. The economic condition of the family becomes worse. To fulfill the needs of Sudha, Anju decides to do some work. She also invites Sudha to America to make her childhood dream, real. Without the knowledge of Sunil, she goes to work. Her hard work leads to miscarriage and the baby is identified 'breathless' in her womb. When she comes to know the death of her child, she becomes unconscious.

Sudha is ready to go to America to take care of Anju. She explains all those things that happened in their childhood days and talks over phone to Anju. Her lover Ashok again approaches Gouri Ma for his remarriage with Sudha on condition that Sudha should leave her daughter Dayita with her mother. Sudha does not accept the condition and decides to remain alone for the sake of her daughter. The post marital reality, the traumatic experiences at her in laws' house, the mental torture, the antipathy towards the girl child and being treated as an outcast are all reasons for Sudha's decision to immigrate to America. She knows that her life in America will not be easy so long Anju's husband Sunil keeps a passion for her which glows like a wedge between the two sisters. She breaks all these changes and offers to move on to America to meet trials and sufferings.

The characters Anju and Sudha are bound together. They easily overcome all the critical circumstances, because they are in good co-ordination and act with mutual understanding. Sudha's role is so strong and stubborn. She faces problems with her husband, her mother-in-law and her lover Ashok. But finally, she is correct in taking a courageous decision to live as a single mother with her daughter and her sister Anju in America. She lives as a role model to every woman in the society. *Sister of My Heart* is about displacement and alienations and it portrays the psychological problems and conflicts of a few Bengali women who are sensitive but intelligent enough to come out of all these sufferings. In short, they are caught between a feminist desire to be assertive and an Indian need to be submissive. As a woman writer, Chitra Banerjee Divakaruni infuses

the women's perspective in the depiction of the lives of Indian immigrants. These pictures are authentic due to the first hand experience of the writer who herself is a part of Indian diaspora.

REFERENCES

Abcarian, Richart and Marvin Kloitz, "Chitra Banerjee Divakaruni" In literature: The Human Experience; 9th edition. New York: Bed ford / St.Martin's, 2006 print.

Divakaruni, Chitra Banerjee, Sister of My Heart London: Black Swan, 1999. Print.

Sahoo Ajaykumar and Brijji Maharaj. "Introduction Globalization. Migration, Translationalism and Diaspora: Some critical Reflections: Sociology of Diaspora: A Reader. Vol I Ajay Kumar Sahoo and Brijji Maharaj Eds, New Delhi; Rawat Publications 2007, print"

Sarojini Naidu - The Great Social Reformer

S Selva Bhuvana¹ and Dr.R.Palkannan²

¹M.Phil. Research Scholar, Department of History, M.V.Muthiah Government Arts
College for Women, Dindigul

²Assistant Professor, Department of History, M.V.Muthiah Government Arts College for
Women, Dindigul

Abstract

This verse reflects the personality that Sarojini Naidu was a poet turned politician. However, Nissim Ezekiel, reviewing her collection of poems the feather of the dawn says, Sarojini knew nothing of the literary revolutions taking place in English poetry in the twenties and earlier. Exactly a year ago, on the date and about the same time, Mrs. Lakshmi menon delivered a talk at the Nehru memorial museum and library, at the beginning of the year long celebrations of the centenary of her birth.

Keywords : *Non Violence, Social issues, Women Association, Freedom, Social Equality, Inspiring, Struggle.*

Introduction

Humane attitude towards social problems in India, She became the bard leading and inspiring the masses in their freedom movement under Mahatma Gandhi. Gandhiji considered that in our freedom movement five things needed first attention Non-violence, Khadi, Hindu- Muslim unity, Hari-jans and, Women. In the pre-independence period, it was not possible to keep these five strands strictly separate. It was a theory expected to be realized in life in free India. Needless to say that all them five points of work for national regeneration are meant basically to improve the social life of the Indian people as a whole. During the years immediately following independence in 1947 one often heard and read about the stages in which true and complete freedom will be achieved. The first stage had just been completed with the achievement of political freedom, the decision making power now belongs to the Indian people to shape and direct the course of their destiny. The

second stage was that of economic freedom which was expected to be achieved on the basis of free India's own political decisions. Finally, the third stage of social liberation was expected to be the normal consequence of political and economic freedom.

Sarojini Naidu's Views on Social Issues

Sarojini Naidu was caught up in this movement led by Mahatma Gandhi to usher in a new India of social equality. She not only dreamed of it and worked for it in the Gandhian movement, but she lived up to everything she proposed. She talked had inspired millions to break down social barriers. She was only too conscious of the existing barriers, but being involved in the struggle to win the first stage of freedom, she had no time to concentrate on any single area of activity. However, she expressed a sincere concern for all the existing social problems of her time and lost no opportunity to point these out to those who were actively involved in removing social evils. She expressed with her eloquent power what she expected Indian society to be. Of the five points mentioned by Gandhiji, Non-violence, khadi and Hindu-Muslim unity were activities which got intermingled with and overcharged with the political issues of the first phase of the freedom movement. The question of harijans and women remained in the background as purely social issues. One other aspect of social issues, received her special attention, viz., her approach to the youth of India. In her writings and speeches referring to India's regeneration, two things stand out. The first one is that these efforts, large or small each trying to remedy one type of social problems, were like small feeders swelling the fast flowing river of the national movement the other was that her expressible to separate Mrs. Naidu's views on social issues from the national movement and/ or her poetry. I reproduce only one of these of the social issues which the leaders of the national movement gave priority to, the one of women received Mrs. Naidu's maximum attention. She symbolized those women who, in spite of a happy life plunged themselves whole heartedly in the new opportunities of work in the larger interests of the nation. In fact wherever she went she was recognized as brilliant, charming, challenging, kind and understanding in her approach to all human questions. This recognition came to her not only in India but also in other lands which she visited.

With her insight she understood the joys and sorrows, expectations and hopes of women of all categories including women vendors in cities and rural poor group. In her

poems, she reflects the whole range of moods and emotions with superb subtlety of expression. Dr. P.V. Rajyalakshmi points out that this range of moods even comprehends mystic communications, and that her reflections of folk theme show genuine understanding and appreciation of India's folk culture. She projects totality of others customs, beliefs, legends, mimicry, games, festivals. One has only to read her little poems on subjects such as festival of the sea, Gypsy girl "Banjara women" Zobida and Gulnar. Her speeches have not been recorded carefully for posterity. But some important statements which have been recorded can be said to-day-30 years after we started using our power for decision making on economic and social issues. In her speech at a meeting of the Hindu social reform association held in secunderbad in 1906, she said, "Every place has a social reforms association. But what have they done. The word to-day is not in our dictionary. Tomorrow is the watchword. There is anxiety shown everywhere for the introduction of social reform into families of others but not in one's own family.

Indian National social conference

At the 22nd session of the Indian National social conference, held in 1908, she inspired a resolution for providing educational facilities for widows, establishment of women's homes and removing obstacles to their remarriage. On women's education her statements in 1906 and 1908 could be repeated today by those fighting for improving the status of woman in the current international decade for women. At the Indian social conference held in Calcutta in 1906 she said, at this great moment of stress and striving, when India races are seeking the ultimate unity of a common national ideal, it is well for us to remember that the success of the whole movement lies centered in what is known as the women question But it seems to me that there is not even an unanimous acceptance of the fact that education of women is an essential factor in the process of nation building.

Latter in the same conference she referred to a controversy on women's education published in Indian ladies magazine which reflected that all women expressed themselves for education but there was division in men's camp. While some agreed, others took fright at the very idea, what they cried education for our women what then will become of the comfortable domestic ideals as exemplified by the luscious halwa and savoury omlette others again were neither for Jove nor Jehova, but for compromise bringing forward a whole syllabus of compromises, Teach this they said and not that. But my friends in the

matter of education you cannot say thus far and no further. Neither can you say to the winds of heaven, Blow not where ye list nor forbid the waves to cross their boundaries nor the human soul to soar beyond the bounds of arbitrary limitations. In 1908, Pandit Mohan Malaviya was giving a talk at the pachaiappa's college historical association. After his speech Mrs. Naidu responded that women in other advanced countries constituted a most potent factor in the political evolution of a country. In India, while men were educated and kept abreast women were lagging behind.

The women's India Association In 1936

Under her inspiration, the women's India association at its conference in 1936, published women's manifesto to the candidates standing for election to the provincial and central legislatures and all other public bodies. This could be reproduced and used today by women's organizations in emphasizing the social issues needing legislative and executive action. To the women in their own gatherings she would say the same but equally forcefully each time as she did at the Indian ladies club at Pittapwam in 1915 I say that it is time for us all women of India, to awake whatever our race or caste or creed or rank in life to awaken and grasp the urgency of the situation in the immediate need of adequate and equal co-operation and comradeship in guiding, moulding, sustaining and achieving those lofty and patriotic ideals that thrill the heart of every generation and in whose fulfillment lies the noblest destiny of man.

It was under the leadership of Sarojini Naidu and others that the all India women's conference (AIWC) was founded. One of the successful achievements of this organization was to press for non-communal representation when the British parliament was preparing for special representation in the forces in the constitution of India for minorities. True this move did not succeed against the forces in England which ultimately decided the issue at that time. However, it is on record that women of all religions, castes and creeds, through the AIWC made a strong plea for non-communal representation. Another interesting story which I am not able to authenticate yet with appropriate documentation has reference to the Hindu code bill. Before she passed away, she was addressing a meeting at the university Institute hall in Calcutta organized by some local women's organizations to express their support for the bill. The orthodox reactionary group crowded the hall in great number. Mrs. Naidu was quick enough to sense the situation. In her speech she demolished

all orthodox arguments so thoroughly that before her speech ended people were prepared to leave the hall in groups. It is needless to say how the meeting ended after this group chose not to stay. The young generation of men and women were naturally attracted to her for she could talk to each one in his or her own idiom. At the same time, she was concerned that the young men and women of her time would one day inherit the struggle for national freedom and progress and carry it forward. The point that she wanted them to understand is found in her address on time brotherhood at pachaiappa's college in 1903.

Her vision was that the young men and women of her country should grow up to be true Indians and rise above narrow local, linguistic, racial and religious identities. She was also aware of the fact that the quality of the nation did not depend on the excellence of a few outstanding person or a small group of elites. Work had to be done to uplift the masses so that the average quality of the people continue to rise higher. She expressed this in an address entitled the hope of tomorrow given at the madras students convention. She was disturbed when she found the youth callous about the state of the country and society and their own responsibility to improve the existing conditions. I witnessed one of these at the main hall of Lucknow university. Mrs. Naidu was expected to arrive any moment. The hall was hardly noticed in the crowd. She was up on the platform the gallery above. She was hardly noticed in the crowd. She was up on the platform. By then the noise on the floor of the hall had stopped but not from the gallery. After she was introduced, the first thing she did was to mimic the catcalls, perfect to the last details of sound. The first response was laughter, but Mrs. Naidu looked serious and continued to mimic the catcalls, perfect to the last details of sound. The first response was laughter, but Mrs. Naidu looked serious and continued to minimize the catcalls until the students realised that she would speak only when there was complete silence. As she began to speak she literally administered a strongly worded rebuke to students about their lack of responsibility. She reminded them of the work that the Chinese students and students elsewhere were doing for their nation, while Indian students were while away their time in futile activities.

On poverty and related national economic reconstruction her views are no less relevant in the present context. Mrs. Lakshmi Menon, in her talk given last year quotes Mrs. Naidu as having said that a few palaces, universities and modern appliances are not adequate for the advancement of a nation, "Is this the criterion of progress" She asked and

continued, no, believe me, your progress, your liberty, your achievement, will only be worth having when there is food in every village.

Congress President

In her presidential address in 1925 as Congress President she covered the need for village reconstruction and education along with the politically charged issues of non-violent non-cooperation and Hindu-Muslim unity. She emphasised that national reconstruction needed personal and collective sacrifice, and invisible faith and commitment to the cause of unity of the nation for the struggle ahead. With palms uplifted in ardent supplication, I pray that to us in our coming hour of travail may be granted in sufficient measure an invisible faith and inflexible courage, and that He in whose name we begin our labour today will in the hour of our triumph keep us humble and in the beautiful words of our ancient invocation. My own personal memory is still quite vivid about her presence and impact on every one at the 49th session of the Indian National Congress held at Lucknow in 1936. She was personally interested in the welfare of each and every volunteer in the Congress camp she met. In terms of decisions on national policy for the country's development, the focus was on rural development and improvement of the life style of agricultural labourers and cultivators. The Congress policy adopted in 1936 emphasised the freedom of organisation of agricultural labourers, their emancipation from feudal levies, substantial reduction in rent and revenue, fast and fair relief from agricultural indebtedness and safeguarding their interests vis-à-vis the state, allotment in state expenditure for economic, social and cultural amenities, freedom from oppression and harassment from government officials, protection against restrictions on utilisation of natural facilities for domestic and agricultural needs and, finally, fostering incentive for relieving rural unemployment. It was truly a revolutionary concept evolved under the leadership of Pandit Jawaharlal Nehru as the then Congress President. At the end of business Pandit Nehru mentioned that, It is customary on such occasion when all business is over for someone to indulge in a funeral oration. So Mrs. Naidu has come here uninvited to deliver that oration. "Mrs. Naidu, reflecting on the far reaching decisions of that Congress said.

"In this city of old tradition we have witnessed the birth of a new vision, the coming of a new dream. I am here on your behalf, to bear testimony to the marvelous

miracles that have happened for us and for India. Out of the past has come the future not by resolution but by proper, decent evolution. For the first time has that note been sounded, has that vision been revealed, has that prophecy been made that Congress should realise that India shall be an integral part of the great world scheme of freedom and liberation. And so, if Jawaharlal thinks that it is a funeral oration it is a funeral oration to the dead yesterday but a welcome oration to tomorrow, to the dawn of which the President is the herald to be able to hold together in friendliness elements which might have been hostile to one another and irreconcilable with one another. Therefore, I end with adieu to yesterday and welcome tomorrow in which we join together in our pilgrimage towards the dawn of liberty". It was past midnight and the session ended with "Vande Mataram" rending the silence of the night.

Conclusion

In spite of her family responsibilities and frail health, she never failed to face the most difficult situations with humility, simplicity and yet conviction and was courage. Above all, she was endowed with the healing gift of a sense of humour and pen which resolved tensions within a group. Her ability to laugh at herself and others was so refined and without any malice that she carried individuals and groups with her as no other could. Some have raised the question, was she pleased with the freedom as it came dividing India and shattering the dream of united free India as dreamed by our freedom fighters. Those who know her intimately feel that she was sad but few only sensed it. Yet outwardly she was the same person, full of humour, with time to meet each one at a very personal level. That she knew that life has its setbacks and one must be ready for them is reflected also in her writing. "Conquest written in 1927 and "The Soul's Prayer" first published in India in 1943 but published elsewhere much earlier.

REFERENCES

1. A.N. Gupta and Sathish , **Sarojini Naidu selected poems** prakash book depot, bareilly, 1976.
2. Amarnath Jha, **Mrs. Sarojini Naidu, a personal homage**, Indian press, 1949 Allahabad.
3. Basu, Lotika, **Indian writers of English verse**, Calcutta University, 1933.

4. C.D.Narasimhaiah, *The Swan and Eagle*, **Indian Institute of Advanced study**, simla, 1969.
5. H.M. Williams, **Indo Anglian Literature 1800-1970** Bombay orient Longman Ltd, 1976.
6. Johnson, Alan Campbell, **Mission With Mountbatten**, Robert Hale, London, 1951.
7. **Sarojini Naidu and Her art of Poetry**, Capital Publishing House, Delhi, 1988.
8. Hasi. Benerjee, **Sarojini Naidu the Traditional Feminist**, Calcutta K.P.Bagchi. 1988.
9. Chakravarty, Radha. **Feminism and Contemporary Women Writers**, New Delhi Routledge. 2016.
10. Kumar, Manmhoan. 1968. **The role of Women in the Freedom Movement** New Delhi Sterling. (1857-1947).
11. Nair, Janaki. **“The Troubled Relationship of Feminism and History”**. Economic and Political Weekly, 2008. 43: 57-65.
12. Morton, Eleanor, **Women Behind Mahatma Gandhi**. London Max Reinhardt, 1954.
13. Naidu, Sarojini. **The Golden threshold**. London, William Heinemann, 1905.
14. Ibid, PP.278-80.
15. 15. Miller, Webb, **I found no Peace**, Simon and Schuster, New York, 1936.
16. Dr. Homi, Mody, **His Excellency Selections From Speeches and Morton**, Broadcasts, Govt, of U.P. Allahabad.
17. Ibid, PP.65-66.
18. Ibid, P.125.
19. B.R. Nanda, **The two Nehrus**, Allen and Unwin, 1962.
20. Sengupta, Padmini, **Sarojini Naidu. A Biography**, New Delhi Asia Publishing. 1966.
21. Sengupta, Padmini, **Sarojini Naidu. A Biography**, Bombay Asia Publishing House. 1966
22. Ibid, P.36.
23. Spivak, Gayatri Chakravorty, **Can the Subaltern Speak**, Basingstoke Macmillan. 1988.
24. Ibid, P.79.
25. Ibid, P.179.

அக இலக்கியங்கள் காட்டும் தலைவி : பரத்தை வாழ்வியல் நெறிகள்

முனைவர்.மா.மாரியம்மாள்

கௌரவ விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை, எம்.வி.முத்தையா அரசினர்
மகளிர் கலைக்கல்லூரி,திண்டுக்கல்

சமுதாய நிறுவனங்களை வரிசைப்படுத்தும் சமுதாயவியலார் மொழி, இலக்கியம் ஆகியவற்றையும் அவற்றுள் அடக்குகின்றனர். இலக்கியம் அது தோன்றிய சமுதாயத்தின் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தையும் இயல்புகளையும் மொழியின் மூலம் வெளிப்படுத்தும் கலையாகத் திகழ்கிறது. ‘இலக்கியத்தின் உட்பொருளை வாழ்க்கை தந்து உதவுகிறது. படைப்பாளி வாழ்க்கை என்னும் மூலப் பொருளோடு கலையழகு என்னும் வண்ணத்தைக் கலந்து கற்பனை என்னும் மெருகிட்டு இலக்கியத்தைப் படைக்கிறான்’ என்பது திறனாய்வாளர்கள் கூறும் கருத்து. அந்த வகையில் பெண்களின் வாழ்க்கை என்னும் மூலப்பொருள் செவ்வியல் இலக்கியங்கள் முதல் இன்றைய கவிதைகள் வரை அனைத்துப் படைப்புகளிலும் அவற்றின் அடிப்படைக் கூறுகளுள் ஒன்றாகக் கலந்தமைந்துள்ளது.

பெண்களுக்கான ஒழுக்கம் மற்றும் வாழ்க்கை நெறிகளை வகுத்துக் கொடுத்துள்ள சமூகம் பெண்களில் இரு வகையினரைப் படைத்துக் கொண்டுள்ளது. தலைவி X பரத்தை என்ற அந்த இரு வகையினரும் ஆண்களின் மகிழ்வுக்கும் சுகபோகத்திற்கும் உறுதியாக நிலைப்படுத்தப்பட்டவர்கள். தலைவி தலைவனது மகிழ்ச்சிக்காகவும் அவனது சமூக மதிப்பைக் காக்கவும் கடமையாற்றுவாள். பரத்தை தலைவனுக்கு இன்பம் கொடுப்பதற்காக வாழ்பவள். இந்த வகையில் ஒரு தலைவனுக்காக இரண்டு நெறிப்பட்ட பெண்கள் இயங்கிக் கொண்டிருப்பதை அக இலக்கியங்களின் வழி அறியமுடிகிறது.

தலைவியின் வாழ்வியல்

சமூகத்தில் நிலவிய பெண் ஒடுக்குமுறை இலக்கியத்தில் பிரதிபலிக்கிறது. ஆண்களாலும் ஆண் முதன்மைச் சிந்தனை கொண்ட பெண்களாலும் படைக்கப்பட்ட அக இலக்கியங்கள் பெண்ணின் வாழ்க்கையை விளக்கமாகத் தருகின்றன. பெண் என்பவள் ‘நல்ல மனைவி’ என்ற ஆழமான புரிதலை ஏற்படுத்தும் நோக்கிலேயே இலக்கிய படைப்புகள் நிகழ்ந்துள்ளன. அக இலக்கியத்தில் இடம்பெறும் கூற்றுகள் வழி தலைவி என்ற பாத்திரத்தின் கட்டமைப்பு உறுதிப்படுகிறது.

அச்சம், மடம், நாணம் ஆகியவற்றை பெண்மைக் குணங்களாகக் குறிப்பிடும் தொல்காப்பியர் (தொல்.களவியல்.8) பெண்ணின் கடமைகளாகக் குறிப்பிடுவன எல்லாம் கணவனுக்கும் குடும்பத்திற்கும் பயன்தருவனவாக உள்ளன.

‘கற்புங் காமமும் நற்பா லொழுக்கமும்

மெல்லியற் பொறையும் நிறையும் வல்லிதின்

விருந்து புறந்தருதலுஞ் சுற்றம் ஓம்பலும்

பிறவு மன்ன கிழவோள் மாண்புகள்’

(தொல்.கற்பு.11)

என்பது தொல்காப்பியம். இதில் ஆணின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவனவளாகவும் தனக்கென எந்தப் பெருமையும் சுயமும் இல்லாதவளாகவும் பெண் அமைய வேண்டும் என்ற கருத்தே மேலோங்கியுள்ளது. அதோடு

‘உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நானே நாணினுஞ்

செய்தீர்க் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்று’

(தொல்.களவு.22)

என்ற தொல்காப்பிய நூற்பா பெண் ஒருக்குமுறையைத் தெளிவாகவே காட்டுகிறது. இதற்கு உரை கூறும் நச்சினார்க்கினியர், ‘இச்சூத்திரம் இரண்டும் நாடக வழக்கன்றிப் பெரும்பான்மை உலகியல் வழக்கே’ (தொல்.களவு.22.நச்சர் உரை) என்று குறிப்பிடுவது முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. கபிலர், ‘குறிஞ்சிப்பாட்டில் அமைதி, மேம்பாடு, ஒழுக்கம் மூன்றையும் பெண்மைக் குணங்களாகக் கூறுகிறார்.’ (கபிலர், குறிஞ்சிப்பாட்டு, 13-81 வரிகள்) பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றான ஏலாதி ‘நிறையுடைமை, நீர்மையுடைமை, பொறையுடைமை, பொய்கூறாமை, புலால் உண்ணாமை ஆகிய குணங்கள் உடையாளைத் தாயென்று கூறலாம் என்று கூறுகிறது. இங்கு ‘தாய்’ என்ற சொல்லுக்கு ‘சிறந்த பெண்’ என்ற பொருள் அமைகிறது.

எழுதப்படாத சமூகச் சட்டங்களாக விளங்குகிற இலக்கியங்களில் உள்ள பெண் பற்றிய பதிவுகளைத் தொகுத்துப் பார்த்தால் கற்பு, காமம், ஒழுக்கம், பொறுமை, அச்சம், அறியாமை, நாணம், அமைதி, மேம்பாடு, உள்ளத்து உணர்வுகளை வெளியில் காட்டாத நிறை, விருந்தோம்பல், சுற்றத்தாரைப் பாதுகாத்தல் ஆகியவை பெண்ணுக்குரிய பண்புகளாகக் கூறப்பட்டுள்ளமை தெளிவாகிறது.

பெண் திருமணத்தை நோக்கியே வளர்க்கப்படுவது தான் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பண்பாடு. பெண்ணுக்குத் திருமணம் என்பது அவளைக் கொடுப்பதற்கு உரிமையுடையவர்கள் கொடுக்கவும் வாங்குவதற்கு உரிமையுடையவர்கள் வாங்கவுமான ஒரு வியாபாரமாகவே அமைந்துள்ளது. ‘களவு நெறியில் தலைவியைப் புணர்ந்து மகிழ்ந்த

தலைவன் அவளை விட்டு நீங்கிய நேர்மையின்மை பெருகியதால் தான் சான்றோர் பெருமக்கள் திருமணச் சடங்கை ஏற்படுத்தினர்' (தொல்.கற்பு.3) எனப்படுகிறது.

பெண்ணின் வாழ்க்கை முழுமையடைவது திருமணத்தில் தான் என்ற சமூக நிர்ணயமும் அதில் ஆணின் நலமே மையப்படுத்தப்பட்டிருந்ததும் அக இலக்கியங்கள் காட்டும் ஐந்திணைப்பகுப்பு, அவற்றின் உரிப்பொருள் விளக்கம் ஆகியவற்றால் தெளிவுபடுகிறது. 'புணர்தல்' என்னும் குறிஞ்சி உரிப்பொருள் தவிர ஏனைய நான்கு உரிப்பொருள்களிலும் ஆணின் நலமே முன்னிறுத்தப்பட்டுள்ளது. பெண்ணின் உணர்வு புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது ஆய்வாளர்கள் அனைவரும் கூறும் கருத்து.

'அன்பின் ஐந்திணைக்கு உரிய உரிப்பொருள்களை உரித்துப் பார்க்கும் போது அவை ஆண்களின் தனிப்பட்ட மற்றும் சமூக ரீதியான நலன்களுக்காக உருவாக்கப்பட்டவை என்பதும் பெண்கள் ஆண்களுக்காகவே தங்களை வடிவமைத்துக் கொள்ள வேண்டியவர்கள் என்பதும் தெளிவாகிறது. தனிச் சொத்துடைமையைக் காக்கவும் அரசு அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்தவும் தோன்றிய குடும்ப அமைப்பு சிதையாமல் இருக்க அதற்குள் பெண்ணைச் சிறைப்படுத்திய கருத்தியல்களாக உரிப்பொருள்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.' (தி.சி.சத்தியம், 'பெண்ணியமும் உரிப்பொருளும்', பக்.53-57) என்ற ஆய்வாளர்கள் கருத்து அகப்பொருள் தலைவியின் வாழ்வியலை நோக்கும் போது மிகப் பொருத்தமாகவே தோன்றுகிறது.

தலைவி 'இல்லாள்' என்ற பெயருடனும் பெருமையுடனும் மகப்பேற்றுக்கான உரிமை படைத்தவளாகிறாள். 'மனைவிக்குக் கருத்ததங்கும் காலத்து தலைவன் அவளை விட்டு நீங்காமல் இணைந்திருக்க வேண்டும்' (தொல்.கற்பு.10) என்ற கட்டுப்பாட்டை நோக்கும் போது, தலைவனது பரத்தமை ஒழுக்கத்திற்கு பெரிய அளவில் கண்டனம் எழவில்லை என்பது புலப்படுகிறது. பரத்தமை ஒழுக்கம் பற்றியதாக இருப்பது தலைவியின் பாதுகாப்பற்ற வாழ்க்கை, ஊடல் கலந்த உறவு, தனிமைத் துயரம், போராட்டமாகச் சுழன்ற உளவியல் ஆகியவற்றைக் காட்டுகின்றன. தலைவனை புறக்கணித்து அல்லது பிரிந்து வாழும் பெண் பழிதாற்றலுக்கும் பசி, பட்டினிக்கும் ஆளாவாள் என்ற அச்சமும் அச்சறுத்தலும் காரணமாகப் புறவொழுக்கம் மேற்கொண்ட தலைவனுடன் ஊடினாலும் மீண்டும் கூடி வாழ அறிவுரைக்கப்பட்டது. 'வாயில் மறுத்தல்' ஆணின் புறத்தொழுக்கத்தைக் கடிய பெண்ணுக்கு உரிமை இருப்பது போன்ற தோற்றத்தைத் தருகிறதேயொழிய உண்மையில் பெண்ணைப் போக்குக் காட்டி, சமாதானப்படுத்தும் உபாயமாகவே அது அமைந்துள்ளது.

'மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்குமிடத்து, தலைவியினது எதிர்ப்பின் அடையாளமாக வாயில் மறுத்தல் காணப்பட்டாலும் ஆழ்ந்து நோக்குமிடத்து, பெயரளவினதாக நடைமுறைச்

சாத்தியமற்றதாக, கடிதோச்சி மெல்ல எறிவதாகவே இருந்துள்ளது' என வ.இராசரத்தினம் கூறுவது இதை வலுப்படுத்தும். (வாயில் மறுத்தல் தலைவி எதிர்ப்பின் வெளிப்பாடா? செவ்வியல் இலக்கியங்களில் பெண்குரல், பக்.19-29)

தொழில் நிமித்தமாகப் பிரிந்து செல்லும் தலைவனுடன் தலைவி செல்லக் கூடாது; பாசறைக்குக் குலப் பெண்ணை அழைத்துச் செல்லக் கூடாது; பெண்கள் கடல் கடந்து செல்லக் கூடாது. பெண்ணின் காதலும் காமமும் மட்கலத்துக் கசிவு போன்று வெளிப்படலாமே தவிர தலைவனிடம் வெளிப்படையாகத் தனது உணர்வை அவள் கூறக்கூடாது. பெண் தனது உணர்வுகளை வெளிப்படையாகக் காட்டாமல் மறைத்து வாழ்வது தான் அவளுக்குச் சிறப்பு. பரத்தமை ஒழுக்கம் மேற்கொண்ட தலைவன் திரும்பி வந்தால் தாய் போல் கழறித் தழுவிக்கொள்ள வேண்டும். இரண்டாவது ஒரு பெண்ணை மணந்து வீட்டிற்கு அழைத்து வந்தாலும் தலைவி அவனை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மென்மையும் அடக்கமும் தனக்குத் தானே அழகுபடுத்திக் கொள்ளத் தெரியாத தன்மையும் குலப்பெண்களின் பண்புகளாகும். பாலது ஆணையால் ஓர் ஆணைக் காதலிக்கும் தலைவி அவனையே கணவனாக அடைவதுதான் கற்புடைமை. கணவனது வீடு வறுமையுற்றாலும் தந்தை வீட்டுச் செல்வத்தை மறுத்துப் புகுந்த வீட்டுச் சூழலில் நிறைவு கொள்வது குடும்ப பெண்ணுக்குப் பெருமையாக அமையும். இவ்வாறான கற்பித்தல்களால் தலைவியின் வாழ்க்கை கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளமை இலக்கியங்களில் தெளிவுபடுகிறது.

பரத்தையின் வாழ்வியல்

உடைமைச் சமூகத்தின் விளிம்பு நிலையில் வாழ்ந்த பெண்களின் வயிற்றுப் பசியைத் தீர்ப்பதற்கான தேடலும் வளம் படைத்த ஆணின் உடற்பசியைத் தீர்ப்பதற்கான தேடலும் செய்து கொண்ட சமரசத்தின் விளைவே பரத்தையர் சமூகத்தின் தோற்றம். பதியிலாராக, ஆண்களின் வரம்பு மீறிய இன்ப நாட்டத்திற்குத் தீனி போடுபவர்களாக வரையறுக்கப்பட்ட பெண்கள் பரத்தையர், பொருட் பெண்டிர் என்று பல்வேறு பெயர்களால் சுட்டப்பட்டனர்.

ஓர் ஆணுக்கு ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட பெண்கள் என்ற வாழ்க்கை நெறியே பரத்தமை ஆயிற்று. மனைவியை மதிப்போடு வீட்டு எல்லைக்குள் நிறுத்திவிட்டு, காமக்கிழத்தி, இற்பரத்தை, சேரிப்பரத்தை என்று வகைவகையாகப் பெண்களை வரிந்து கொண்ட பரத்தன் (அகம்.146) சமுதாயத்தால் புறக்கணிக்கப்படவில்லை.

“அடித்தட்டு மக்களின் அடிப்படைத் தேவைக்கும் வாழ்க்கைக்கும் உத்திரவாதம் இல்லாத நிலையில் ஓர் ஆணுக்காகப் பல பெண்களிடையே போட்டியும் பூசலும் ஏற்பட்டுள்ளன. இந்த வாழ்வியல் செய்தியை நாடக வழக்காக்கி, திணை - துறை

அமைத்து, ஊடலும் ஊடல் நிமித்தமும் என்று ஓர் உரிப்பொருள் வகுத்துப் பாடப்பட்டவை மருதத் திணைப்பாடல்கள்” (சரோஜினி, ‘பரத்தையர் மரபும் மனநிலையும்’ ப.1796) என்று ஆய்வாளர்கள் கூறும் கருத்து பரத்தை என்ற சமூக உயிரிக்கும் பரத்தமை பற்றிய இலக்கியப் பதிவிற்குமான தொடர்பைத் தொட்டுக் காட்டுகிறது.

பரத்தையருக்கு உடல் அழகே மூலதனம். அதனால் பரத்தமைச் சமூகத்தில் பிறந்த பெண்குழந்தை வரவேற்பிற்கு உரியதாக இருந்துள்ளது. தாய் அதன் அழகைப் பேணிக் காத்தாள் (அகம் 276:15) பரத்தையின் அழகு எங்கும் பேசப்படுவது அவளுக்குப் பெருமையாகியது. இரும்பு போன்ற உறுதியான மனம் படைத்த ஆண்களையும் கலங்கச் செய்வதான அழகு தான் பரத்தையின் சொத்தாக மதிக்கப்பட்டது. (அகம்.116)

அழகிய மேனி, மழைக் காலத்தில் மலரும் ஈங்கைச் செடியின் தளிர் போன்ற மாமை நிறம், ஒளி பொருந்திய சிறிய நெற்றி, நரந்தத்தின் நறுமணம் கமழும் தாழ்ந்து அடர்ந்த கூந்தல், செவ்வரி படர்ந்த மையுண்ட கண்கள், அழகிய இதழ்கள், கூர்மையான பற்கள், குளிர்ந்த சந்தனம் மணக்கும் தோற்றம், மெல்லிய சந்தினை உடைய முன் கை, மோதிரம் அணிந்த மெல்லிய விரல்கள், அழகிய பருத்த மார்பகம், பொன்னை உருக்கி வார்த்தது போன்று உடலெங்கும் விளங்கும் தேமல் என்பனவெல்லாம் பரத்தையின் உடல் அழகுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ள வருணனைகள். அதற்கும் மேலாக பொன் அணிகளைச் சுமந்திருப்பது போன்று ஏராளமான அணிகளுடன் அவள் காட்சி தந்தாள்.

பருவமும் கவர்ச்சியும் கொண்ட குறுமகள் (அகம்.326), பழையன் எறிந்த வேல் குறி பிழையாது பகைவரைத் தைத்தல் போல தான் நோக்கியவரைக் கவர்வதில் ‘பிழையல கண்’ (அகம்.326) என்பது பரத்தையின் சிறப்பாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. பழையனுக்குரிய போஓர் (அகம்.186), அட்டவாயில் (அகம்.326), எவ்விக்குரிய நீழல் (அகம்.366), குட்டுவனுக்குரிய மாந்தை (அகம்.376), சேரனுக்குரிய வஞ்சி (அகம்.396) ஆகிய ஊர்களின் அழகுக்கு இணையான அழகியர்களாகப் பரத்தையர் காட்டப்பட்டுள்ளனர். யாழிசைக்கவும் முழவினைக் குறுந்தடியால் முழக்கவும் வல்லவர்களான பரத்தையர் இளமைச் செருக்கு உடையவர்களாக இருந்தனர். இவை எல்லாமே தனக்கென ஒரு குடும்பம், கணவன், குழந்தைகள் என்ற உறவுகள் இல்லாத நிலையில் நிரந்தரமற்ற வாழ்க்கைக்காக, ஆடவரைக் கவரும் முயற்சியின் பாற்பட்டனவாகும். ‘எவ்வளவு தான் அழகும் புனைவும் கொண்டிருந்தாலும் இப்பெண்களின் வாழ்க்கையில் கிடைத்த சுகம் தற்காலிகமானது; உறவுகள் உத்திரவாத மற்றவை’ என்று பரத்தையின் வாழ்வியல் பற்றி சரோஜினி கூறுவது பொருத்தமானதே.

உரிமை இல்லாத நிலையில் ஆணின் உறவை மட்டுமே பெற்றிருந்த பரத்தையர், உடல் தளர்ச்சியற்ற காலத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளனர். மிகு புனலில் நீராடி முடித்ததும்

கைவிட்டுப் போகும் புணையைப் போன்று இளமையில் இன்பம் அனுபவித்துவிட்டு, முதுமையில் கைவிட்டுப் போகும் ஆண்களால் பரத்தையரின் வாழ்வு பரிதாபத்திற்குரியதாகியுள்ளது. அவர்கள் ஊர் தோறும் தெரு தோறும் அவனைத் தேடி அலைந்துள்ளனர். (அகம்.146) ‘அவளிடம் இளமையும் அவளிடம் வளமையும் உள்ள வரை மட்டுமே தொடரும் உறவுக்காய் உருகி உருகி அலைந்த பெண்கள் ஊராரின் பழிதூற்றலுக்கும் அஞ்சாமல் பொது இடங்களில் அவனோடும் அவனைத் தேடியும் அலைந்துள்ளனர்’ என்ற ஆய்வுச் செய்தி பரத்தையர் வாழ்வின் ஒரு கூறைத் தெளிவாய்க் காட்டுகிறது.

பரத்தையர் புனல் விளையாட்டு, பொழில் விளையாட்டு போன்று பொது இடங்களில் தலைவனுடன் கூடி மகிழ்வதை விரும்புவர்; தலைவன் பிரிந்தால் அவனுடன் ஊடுவர்; சினந்து நோக்குவர்; தலைவனின் மாலையைப் பறித்து எறிகிற அளவிற்கு ஆத்திரம் கொள்வர்; அவன் வைவிட்டுச் சென்றால் பொங்கி எழுவர்; தலைவனது பெயருக்குக் களங்கம் ஏற்படுவது குறித்துக் கவலைப்படமாட்டார்கள். பெண்ணுக்குச் சமூகம் கற்பித்த ஆற்றியிருத்தலுக்கு மாறான நிலையில் அவர்களது செயல்பாடுகள் அமையும்.

தலைவியைப் பழித்தல், வஞ்சினம் மொழிதல் எனத் தனது ஆத்திரத்தை வெளிப்படுத்திய சேரிப்பரத்தையர், ‘நூங்கை ஆகுவென்’ (அகம்.386) என உறவும் அன்பும் பாராட்டும் காமக்கிழத்தி ஆகியோரை இலக்கியப் பதிவில் காணமுடிகிறது.

தலைவனது மகனைத் தெருவில் கண்டால் ‘வருக மாள என் உயிர்’ என்று உச்சி மோந்து கொஞ்சம் பரத்தையரின் தாய்மைப் பண்பு முக்கியத்துவம் பெறவில்லை. அவள் மகப்பேற்று உரிமை மறுக்கப்பட்டவள். மகப்பேற்று உரிமை உடைய மனைவி பூப்பு நீராடியபோது அவள் கருவுறும் வாய்பிற்காகத் தன்னுடன் வாழும் தலைவனை அவளிடம் செல்லவிடுக்க வேண்டிய கடமை பரத்தையுடையதாகியது. ‘நின் மனைவி வவ்வலும் அஞ்சுவல்’ (அகம்.396) என்று தலைவியைப் பழிக்கும் பரத்தையரில் ‘மாசில் குறுமகள்’, ‘நின் மகன் தாய்’, ‘வானத்து அணங்கருங் கடவுள் அன்னோள்’ (அகம்.16) என்றெல்லாம் தலைவியால் பாராட்டப் பெறும் தகுதியுடையோரும் இருந்துள்ளனர்.

உரிமையற்று, வாழ்விற்கான உத்திரவாதம் இல்லாமல் வாழ்ந்த பரத்தையரின் அச்சமும் ஆவேசமும் அவர்களது உளவியல் வெளிப்பாடுகள் ஆவது தவிர்க்க இயலாதனவாகும்.

தலைவிக்கும் பரத்தைக்கும் உரியனவாகச் சமூகத்தால் வகுக்கப்பட்டுள்ள வாழ்வியல் நெறிகள் வேறு வேறானவை. கற்பு, நாணம், பொறுமை, நிறை, ஒழுக்கம், விருந்துபசரித்தல், சுற்றம் பேணல் ஆகிய குடும்பப் பண்புகள் தலைவியிடம் இருந்தன

என்பது அகப் பாடல்களில் காட்டப்படுகின்றன. தலைவன் உடனிருக்கும் காலத்தில் அலங்காரம் செய்து கொள்ளும் பெண்கள் தலைவன் தம்மோடு இல்லாத காலங்களில் தம்மை அலங்கரித்துக் கொள்வதைத் தவிர்ப்பது இலக்கியச் செய்தியாக உள்ளது. தலைவியின் அழகும் அலங்காரமும் தலைவனுக்காகவே! என்ற கற்பித்தலுக்கான களம் இது. ஆனால் பரத்தையர் மலர்களாலும் அணிகளாலும் தம்மை அலங்கரித்துக் கொண்டு வளையல்கள் ஒலிக்க, கைவீசி தெருவில் நடக்கின்றனர். அவர்களின் மனதில் ஆடவரைக் கவரும் நோக்கம் மேலோங்கியுள்ளதாக இலக்கியம் கூறுகிறது. குலமகளிர் கணவனுக்காகவும், பரத்தை பிற ஆடவரைக் கவருவதற்காகவும் ஒப்பனை செய்து கொள்கிறார்கள் என்பது இருவரிடையே அமைந்துள்ள வாழ்வியல் நெறியின் முரண்பாடாகும்.

Keeladi – The Center of Vaigai River bed Urban Civilization

A. Reni praba

M.Phil. Research Scholar, Department of History, M.V. Muthiah Government Arts
College for Women, Dindigul

Archaeological excavations are a never-ending journey of searching for the ancestors of our ancestors. Modern tools began to originate from small artifacts, Wheels and artifacts discovered by the ancestors became the foundation of human development. The evolution of man can be predicated by properly classifying the identified archaeological sites. Keeladi is a quaint village located at a distance of 13 km from Madurai in the Sivagangai District and Draped in coconut grooves. This village is been allotted for excavation by the vaigai riverbad civilization. This is a large-scale excavation carried out in Tamilnadu after the adichanallur archaeological site. The settlement lies on the bank of the Vaigai River and it reflects the ancient culture of Tamils. Though this excavation had been started in the year 2015, currently in has reached the limelight. This is because of the official declaration of the findings and carbon results. Now keeladi is in the phase of the Sixth stage of excavation, under the surveillance of the Tamilnadu archaeology department.

Through the tireless excavation at keeladi archaeologist have found may particles, artifacts, and scriptures that belonged to the sangam period. The scripts found at keeladi shows a remarkable similarity with the scripts that were found in Indus civilization. The Indus valley civilization which is located in the north-western part of India is said to have resided between 5,000 BCE and 1,500 BCE. The graffiti discovers in keeladi dates back to 580 BCE and it closely resembles the Indus script. So this creates a link between Indus script and Tamil Brahmi. So far about 1000 different marks have been found and many of the marks are similar to the Indus script. So these findings give various perspectives in finding the oldest civilization. One view is that after the collapse of the Indus valley civilization, the people from there must have moved to the south and have settled here.

While there is a contrary view which says that the vaigai river civilization must have been the ancestor one, from which a part of people has migrated to the north. The

recent genetic studies on these remains from both the place report that Indus people may not have had what's known as the steppe pastoralist' DNA but they may be of Dravidian origin which is a great revelation in the history. Tamil Nadu archaeological department has another mind-blowing discovery, which have made the world look back. Through their findings, they have revealed the fact that urban civilization was thriving on the banks of the vaigai river in Tamil Nadu in 6th century BCE, around 2500 years ago. So the sangam age which we know had begun much earlier ie from 300 BC and this revelation rewrites perception of Indian history so far.

So far six carban dating samples have been sent to Beta Analytic Lab, Miami, Florida, U.S, for Accelerator Mass Apectrometry dating. In which one of the articles has been dated back to 6th century BC. Pottery specimens from keeladi sent to the Earth Science Department of pisa University, Italy, though the vellore Institute of Technology for mineral analysis, states that they were made of raw minerals found some 2500 years age. These findings clearly state that keeladi had a civilization much older and much civilized than any other Indo civilization.

It surely a moment of pride for Tamil people, as the discovery at keeladi had revealed the fact that their ancestors have attained literacy or learned the art of writing as early as the 6th century BCE. The recent scientific dates obtained for keelaadi findings pushback the date of Tamil Brahmi to another century i.e 6th century BCE. And lots of potsherds have been collected at the site which bore names like Kudhiranadhan and Aadhan written in Tamil Brahmi script.

The deeper excavation has led to the discovery of industries. Till now about 56 Tamil Brahmi inscribed potsherd, 10 spindle whorls, 20 sharply pinpointed bone tip tools used for design creations, hanging stones of the yarn, terracotta spheres, copper needle and earthen vessels to hold liquid have been recovered. This clearly attests that industries like pottery and weaving had been functioned. So far they have found much unique gaming equioment, gold Jewellery, copper vessels, and knives have been discovered. Even some parts of excavation have revealed toilets like structure. So people must have used toilets in earlier days. This shows how civilized and hygienic our ancestors were.

About 70 samples of skelton fragments of faunal remains have been sent to Deccan Collect, post Graduate and Research Institute in pune far analyeis, and species such as cow and ox, buffalo, sheep, goat, nilgai, blackbuck, wild boar and peacock were identified.

Through this, it is evident that people of keeladi civilization had indulged in agriculture and cattle breeding. And the cut marks on other animals such as the antelope, goat and wild boar suggest that they were consumed.

After these incredible findings, the Tamilnadu Archeology department had filed a proposal to expand their excavation in the nearby villages including Agaram and Manalur. According to expert's views, keeladi must have been the industrial area, Agaram has been burial ground, and Manalur must be the residential site. By excavating in all these sites, a lot more unimaginable facts can be revealed. Explore this historical city and explore Tamil civilization while your visit to Madurai, Tamilnadu Tourism offers the best Tamilnadu tour itineraries in which you can explore places like keeladi, Madurai and many historic regions.

Among the habitation sites noticed during exploration, keeladi strikes importance due to its vast area and proximity to the celebrated historic town of Madurai, the capital of pandyas of sangam period. Keeladi is the only intact habitation site as on date available near Madurai having ample scope for large scale scientific excavation. There is no space available to conduct excavation to know the cultural sequence of Madurai city due to rapid urban growth. Many of the habitation sites in the Vaigai river valley face threat of being destroyed due to rapid agricultural expansion and urbanization. Keeladi has potent archaeological wealth to provide crucial evidences to understand the cultural transformation of iron age to early historic period and further developments that took place in subsequent periods in vaigai river vally. The excavation at keeladi is likely to provide evidences to understand the cultural development of ancient Madurai and it will also help to understand chronological events/ sequence of southern Tamil Nadu in particular Tamil Heritage Foundation.

Keeladi (09o 51' 40" N, E 078o 11' 70" E) lies about 12 kms southeast of Madurai on the ancient highway (modern NH 49) leading to Ramesvaram via Tiruppuvanam. Strategically it located on the south bank of river Vaikai and is surrounded by various historical places. Vaigai is one among the sacred rivers and the major life line for southern Tamil Nadu. The actual site is located south east of present keeladi village and west of Manalur lake (kanmay).

During 13th century AD the whole area thrived as a Brahmin settlement well versed in four Vedas called kuntidevi chaturvedimangalam, named after pandyan queen.

The present kondagai is the corrupt form of the above. The inscription is the nearby siva temple mentions that it was located in the territorial unit of 'Velurkulakkizh'. The name keeladi is derived for its location lying to the east of 'kudevichaturvedimangalam'.

The Ayyanar temple near siva temple contain many stone images datable to c.12. 13th century the cultural continuity of the site is evinced by the finding of a stone slab inscription near the urn burial complex datable to 1545 CE. The impressive habitation mound at keeladi is called as 'pallichandaithidal' or 'Mettupunjai' is located 1 km to the south east of present keeladi village. The mound is spread in an area of about 110 acres with circumference of 4.5 km. The mound raising of about 2.88 meters from the present ground level. In this area three localities namely 1&2 with extension of 2 were subjected to excavation during the first season. A total number of 43 quadrants were opened in the season 2014-15. A total number of 59 quadrants were opened in the season 2015-16.

In locality 1 the cultural deposit measured up to 2.80 meters with six layers. In locality 2 the cultural deposit measured up to 4.50 meters with six layers. In locality 2 (extension) the cultural deposit measured up to 3.70 meters with six layers. Fine variety of black and red ware found at the lowest level. Based on the archaeological evidence found at the keeladi site tentatively dated from 3rd century B.C.E to 10th century C.E. Excavation revealed impressive structural activities of early historic period. The structures comprise of brick walls, rectangular chamber, brick floor corridor and tanks. The size of the bricks measures L36x B 24 x T 7 cms & L 34 x B 23 x T 6 cms (locality 2), L 33 x B 21 x T 5 cms (Locality 1) comparable with other early historic sites in Tamil Nadu. The presence of large number of handmade grooved tiles suggests the existence of tiled roof above the structure. Two types of ring wells were found in locality 2. The ring wells in lower most level were decorated and each ring measured 48 cms in height. The ring well in upper level were plain and each measured 23 cms in height. Total number of antiquities – 1800Nos. Semiprecious stone beads – Carnelian, Agate, & Chalcedony.

Quartz and pearl beads – Glass beads – 800 Nos (various colours). Copper coins – square & round. Terracotta objects- Figurines, beads, gamesmen, spindle, spindle whorl, disc, wheel. Bone Stylus or points. Metal objects- Iron spearheads & copper antimony rods. Ivory dice. Shell bangles Tamil. Stone Heritage Foundation Quern & Pestles. 32 Tamil-Brahmi inscribed potsherds were found. The names of the individual

include 'Thisan', 'uthiran', 'iyanan', and 'sutama'. The Tamil- Brahmi inscribed potsherds are datable to 2nd century B.C to 1 century C.E. Nearly 350 were found. The symbols include Fish, boat, swastika, sun, arrow, etc. The Ceramic assemblages include black and red ware, white painted black and red ware, black ware, red ware and Russet coated painted ware (Andhra or Satavahana ware). The Roman potteries found at the site are Arretine and Rouletted ware and shows the commercial trade link.

Kondagai is associated burial complex of this as indicated by presence by of urn burials. Further excavations in the burial area shall more details about its association with habitation.

REFERENCES

1. Dr. R. Sivanantham, Deputy Director/Deputy Superintendent Archaeology, Department of Archaeology, Government of Tamil Nadu.
2. M. Seran, Faculty (Retired), Department of Ancient History Archaeology, University of Madras.
3. Prof. K. Rajan, Head of History Department Central University, Pandicherry.
4. Wheeler, R.E.M., Ghosh, A., and Krishna Deva 1946 'Arikamedu, An Indo-Roman Trading Station on the East coast of India', Ancient India, New Delhi.
5. Begley, Vimala 1988 'Rouletted ware at Arikamedu: A New Approach', American Journal of Archaeology.
6. Raman, K.V. 'Heritage in Clay' in K.V.Raman, Temple Art, Icons and Culture of Indian and south-East Asia, sharadha Publising house, Delhi.
7. Shanmugam, P., Terracotta Art in the Tamil Country, Bulletin of the Chennai Government Museum, 2007.
8. Subramanian, A., Terracotta Art in Tamil Nadu, Annals of oriental Research, silver Jubilee, 1975.
9. Rajan, Gurukkal, 1989 'From of production and forces of Change in Ancient Tamil Society', Studies in History.
10. Rajan, K., 1991d 'New Light on Graffiti Marks', Journal of Marine Archaeology.

முணாங்கொடி நாவல் காட்டும் தலித்தின மக்களின் கல்வி நிலை

திருமதி.மா.சபிதா

ஆய்வியல் நிறைஞர், தமிழ்த்துறை, எம்.வி.முத்தையா அரசினர் மகளிர் கலைக்கல்லூரி,
திண்டுக்கல். மின்அஞ்சல்முகவரி: sabitha0605@gmail.com

முன்னுரை:

“நல்ல காலம் வருகுது: நல்ல காலம் வருகுது:

சாதிகள் சேருது: சண்டைகள் தொலையுது

சொல்லடி, சொல்லடி. சக்தி, மாகாளி!”¹

என்று பாரதியார் சாதி ஒழிப்பு பற்றி தம் பாடலின் வழியாக புரட்சிக் கருத்தைக் கூறுகிறார். மக்களிடையே அரசர், அந்தணர், வணிகர், வேளாளர் என்னும் நான்கு பிரிவுகள் இருந்து வந்துள்ளமை அறியக் கிடைக்கின்றது. காலப்போக்கில் இந்நான்கு பிரிவுகளும் அவர்கள் வேலை செய்யும் தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேலும் பல பிரிவுகளாகப் பிரிந்தன. இதுவே சாதி தோன்றுவதற்கு அடிப்படைக் காரணியாக அமைந்தது. அவர்கள் செய்யும் தொழிலைக் கொண்டே இனங்காணப்பட்டனர். இவ் அடிப்படையில் ரகுதேவனால் எழுதப்பட்ட முணாங்கொடி என்னும் நாவல் தலித் இன மக்களின் கல்வி நிலைக் குறித்து விளக்க முனைகிறது இக்கட்டுரை.

தலித் - சொற்பொருள் விளக்கம்:

‘தலித்’ என்னும் சொல் முதலில் மராத்திய மாநிலத்தில் வாழ்ந்த ஒடுக்கப்பட்ட மக்களைக் குறிப்பதாக இருந்தது. பிறகு இந்திய அளவில் பொதுவான பெயராகக் கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் “தமிழக அளவில் தாழ்த்தப்பட்டோர் என்பது வழக்கில் இருந்தாலும் தேசிய அளவில் பரந்துபட்ட மக்களின் சொல்லாட்சியான தலித், தலித்தியம் என்பது வழக்கில் இங்கு இருப்பது சுட்டிக் காட்டப்பட வேண்டியுள்ளது”².

தலித் என்னும் சொல்லானது அனைவரையும் பொதுவாகக் குறிக்கப் பயன்படுத்துகின்றனர். ஆனால் தமிழகத்தில் பெரும்பாலும் தாழ்த்தப்பட்டோர், தீண்டப்படாதோர் என்னும் சொல்லே வழக்கில் இருக்கிறது. இவ்வாறு தலித் என்னும் சொல் அனைவருக்கும் பொருந்துமா என்பது ஐயத்திற்குரியதாக உள்ளது. நாடோடிகளாக இருந்த மக்களை தீண்டப்படாதோர் என்றும் கூறுகின்றனர். இவற்றினை ஒப்பிட்டு நோக்கும்

போது தலித்தின மக்களுக்கும், தீண்டப்படாதோர் என்று அழைக்கப்படுவோருக்கும் வேறுபாடு உள்ளதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் இவ்வின மக்கள் வெளியிலிருந்து நோக்குவோருக்கு வேறுபாடில்லாமல் ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்தவராகத் தெரிவர்.

முணாங்கொடி நாவலில் தலித் மக்களின் நிலை:

“சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா – குலத்

தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம்:

நீதி, உயர்ந்த மதி, கல்வி – அன்பு

நிறைய உடையவர்கள் மேலோர்”³

என்று பாரதியார் நீதியும், உயர்ந்த மதிநுட்பமும், நல்ல கலிவியும் எவர் பெற்றிருக்கிறாரோ அவரே மேலோர் என்று தன் கவிதையின் வாயிலாகப் புலப்படுத்துகிறார். ஆனால் இந்நாவலில் காணப்படும் ஊர்ப்பெயரில் கூட சாதிப்பிரிவு காணப்படுகிறது. மேல்சாதிக்காரர்கள் இருக்கும் பகுதி மேல்பாளையம் என்றும், கீழ் சாதிக்காரர்கள் இருக்கும் பகுதி கீழ்ப்பாளையம் (சேரித்தெரு) என்றும் அழைக்கப்பட்டது. கீழ்த்தெருவைச் சேர்ந்த மக்கள் உயர்சாதிக்காரர்களுக்கு அடிமைப்பட்டு நடக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருந்தது. இம்மக்கள் வசிக்கும் இடங்களில் அடிப்படைத்தேவைகள் கூட இல்லாத நிலை இருக்கிறது. தண்ணீர் எடுப்பதற்குக் கூட மேலத்தெருவிற்குச் செல்லும் நிலை உள்ளது. அவ்வாறு சென்றாலும் நீண்ட நேரம் காத்திருந்து அவர்கள் பிடிக்க வேண்டிய கட்டாயம் நிலவியது.

“உலக நாடுகளிலுள்ள நலிந்த மக்களின் தாழ்நிலைக்கும் அவர்களது பொருளாதாரப் பிற்போக்கு நிலையே காரணமாக இருக்கும் போது, இந்தியாவின் ஐந்தில் ஒருபங்கு மக்களின் பின்னடைந்த நிலைக்குத் தீண்டாமை என்ற ஒரு விநோதமான மனித இன துவேஷம் அல்லது சமூக ஒதுக்கல் முறை மட்டுமே காரணமாக இருந்து வருவது வெளிப்படையான உண்மை”⁴.

ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இந்நாவலில் அடையாளம் காட்டப்படும் மக்களின் வேலை துப்புரவுத்தொழில் ஆகும். நாட்டினைத் தூய்மைப்படுத்தும் மக்களை தீண்டத்தகாதவர்கள் என்று அழைப்பது நாவலில் இனங்காட்டப்படும் செய்தியாகும். ஆனால் இவ்வாறு இனங்காட்டப்படும் மக்கள் தங்கள் வேலையைத் தாழ்வாகக் கருதவில்லை. அடுத்தவரிடம் கையேந்தாதது சுயமாக சம்பாதிக்கும் எந்தத் தொழிலும் தாழ்ந்தது கிடையாது என்னும் அடிப்படை மனித வாழ்வியல் தத்துவத்தைக் கைக்கொண்டு வாழும் மனிதர்களாக நாவலில் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறார்கள். செய்யும் தொழிலை தெய்வமாக

எண்ணினர். இம்மக்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று எண்ணப்பட்டாலும் சுயமரியாதையுடன் இருக்க எண்ணினர். ஆனால் உயர்ந்தோர் என்று சொல்லிக் கொண்டவர்கள் தங்கள் முன்னோர்களின் சொத்துக்களை சார்ந்து அவற்றினை நம்பியே பிழைத்துக் கொண்டிருந்தனர். இவ்விரு இனமக்களையும் ஒப்பு நோக்கும் போது தாழ்ந்தவர்கள் யார் என்பதை நாம் கண்கூடாகக் காணலாம்.

கல்வி நிலை:

“கேடில் விழுச்செலவம் கல்வி யொருவருக்கு

மாடல்ல மற்றையவை”⁵

உலகில் அழியாத சிறந்த செல்வமானது கல்வி மட்டுமே ஆகும். மற்ற செல்வங்கள் எல்லாம் ஒருவருக்கும் சிறந்த செல்வமாக இருக்காது. மூணாங்கொடி நாவலானது கல்வியை முதன்மையாகக் கொண்டுள்ளது. ஒரு சமுதாயம் முன்னேற வேண்டுமானால் அதற்கு கல்வி மிக மிக அவசியம். கல்வியினால் அச்சமுதாயமானது மிக அரிய மாற்றங்களைப் பெறுமென்பது உண்மையே. பெற்றோர்களின் துன்பங்களை எண்ணும் பிள்ளைகள் கல்வியில் முன்னேற்றம் காண்பர். ஏனெனில், அவர்கள் தங்கள் கடமையை உணர்ந்துச் செயல்படுவர்.

“கள்ளநிலத் துப்பிறந்த உப்பினைச் சான்றோர்

விளைநிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக்க கொள்வர்

னடைநிலத்தோ ராயினுங் கற்றறிந் தோரைத்

தலைநிலத்து வைக்கப்படும்”⁶

என்று நாலடியார் தாழ்ந்த குலத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் அவர் கல்வியினால் உயர்ந்த நிலையை அடைவர் என்பதை நமக்குப் புலப்படுத்துகிறது. அவ்வாறே மூணாங்கொடி, நாவலில் வரும் வேல்முருகன், கௌதமன் ஆகிய இருவரும் தங்கள் கல்வியில் முன்னேற்றம் கண்டனர். வேல்முருகன் நாட்டிலேயே முதலாவது மாணவனாக வெற்றிப்பெற்று முதலமைச்சர் கையினால் பாராட்டுப்பத்திரம் வாங்கினான். இதனைக் கண்ட பிரசிடண்டு ஜெகதீசன், “ஒரு பறப்பையன், அவன் அப்பன் தோட்டிவேலை செய்யறான். வகுத்து ஜீவனத்துக்கு வழியில்லாம சம்பாசிச்சத்தான் கஞ்சிங்கற நெலமைல இக்கறவமுட்டு பையன் முதல்ல வந்திருக்கறான், பத்துப்பைசாவுக்கு அருகதையில்லாதவ மூட்டுப் புள்ளைகளெல்லாம் எவ்வளவு வெவரமா படிச்ச மேல்படிப்புக்கு போகுதுக! நம்ம பெத்ததுகளுந்தான் இருக்குது”⁷ என்று வருத்தப்பட்டுக் கொண்டார்.

முன்சீப் வினைதீர்த்தான் என்பவர் இப்பிள்ளைகள் கல்லூரியில் சேர்ந்து படிப்பதை விரும்பவில்லை. அதனால் அக்கல்லூரி நிறுவனர்களிடம் தொடர்புக் கொண்டு அப்பையன்களை கல்லூரியில் சேர்க்காதீர்கள் என்றும், அச்சாதிக்காரர்கள் எவ்வளவுதான் படித்திருந்தாலும் நமக்குச் சரிசமமாக அமர்ந்து வேலை செய்யும் இடத்தைக் கொடுக்காதீர்கள் என்று கூறிவந்தார். தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு அரசாங்கத்திடம் இருந்துவரும் உதவித்தொகையைக் கொண்டு கல்லூரி நிர்வாகம் நடப்பதாக கைலாசம் முன்சீப்பிடம் கூறுகிறார். இதனால் மாணவர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய உதவித்தொகை கிடைக்காமல் இருந்தது. இருப்பினும் தங்கள் கல்வியை கைவிட்டுவிடாமல் பற்றிக் கொண்டனர்.

அதன் விளைவாக கௌதமனுக்கு 'டி.என்.பி.சி' எழுதி 'டெப்டி கலெக்டர்' வேலையும். வேல்முருகனுக்க கவர்மெண்டு கல்லூரியில் வாத்தியார் வேலையும் கிடைத்தது. இதைக் கண்ட மேலத்தெருக்காரர்கள் பொறாமைக் கொண்டனர். முன்சீப் தன் சாதிக்காரர்கள் மட்டுமே படிக்க வேண்டும் என்றும், மற்ற சாதிக்காரர்கள் படிக்கக் கூடாது என்றும் எண்ணினார். ஆனால் அது முடியவில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் உழைப்பையும், பணத்தையும் சுரண்டிய அவரால், அம்மாணவர்களின் படிப்பை வாங்க முடியவில்லை. அவர்களின் அறிவையும் சுரண்ட முடியவில்லை.

வேல்முருகனும், கௌதமனும் நல்ல வேலையில் இருந்தாலும் சாதியினைக் கொண்டு அவர்களை தரம்தாழ்த்தி நடத்தினர். இது அவர்களுக்கு மன உளைச்சலைக் கொடுத்தது. இருப்பினும் அவற்றில் போராடி வெற்றியும் பெற்றனர். கௌதமன் தனக்கு வரவேண்டிய பதவி உயர்வை நீதிமன்றத்தின் வாயிலாக பெற்றான். வேல்முருகனும் நீதிமன்றத்தை நாட வேண்டிய சூழ்நிலை இருந்தது.

அரசாங்கத்தில் இருந்து மருத்துவமனைக் கட்ட அனுமதி கொடுத்திருந்தனர். அதுவும் மேலப்பாளையத்தில் தான் கட்டினர். அம்மருத்துவமனையின் டாக்டர் தலித் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர். அதனால் அவருக்குக் கீழ் தன்னால் வேலைச் செய்ய முடியாது என்றுச் சொல்லி மேலப்பாளையத்து நர்ஸ், பணிமாற்றம் வாங்கிக் கொண்டுச் சென்றுவிட்டார். தலித் சமூகத்தைச் சார்ந்த நர்ஸ்கும், மருத்துவரும் அங்கே இருந்ததனால் மேலப்பாளையத்து மக்கள் அம்மருத்துவமனைக்குச் செல்வதனைத் தவிர்த்து வந்தனர். கீழப்பாளையத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் மட்டுமே அங்கு சிகிச்சைப்பெற்று வந்தனர்.

மருத்துவர் தலித்தினத்தைச் சேர்ந்தவர் என்னும் ஒரே காரணத்தினால் அம்மக்கள் மருத்துவமனைக்கு வராமல் இருப்பது அவர்களின் அறியாமையேயாகும். கல்வியானது சாதியினை அழியச் செய்துவிடும் என்பதை குணசீலன் மேலப்பாளையத்துக்காரன் படித்தவன். இருப்பினும் கீழப்பாளையத்து பையன்களிடம் மாமன், மச்சான் என்று நெருக்கமாக சாதி

வேறுபாடில்லாமல் பழக்கக்கூடியவன், அதனால் தான் தலித் சமூகத்தைச் சேர்ந்த பிருந்தாவை காதலித்து பெற்றோர் சம்மத்ததுடன் திருமணம் செய்துக் கொள்கிறான். பிருந்தா இங்கிலீஸ் டிச்சராக வேலைப் பார்த்து வந்தாள். இவர்கள் கற்ற கல்வியால்தான் வாழ்வில் ஒன்றிணைய முடிந்தது.

வேல்முருகன், வேலைப் பார்க்கும் கல்லூரியில் உள்ள பேராசிரியர்கள் தலித்தின மாணவர்களிடம் நல்லவிதமாகப் பேசி அவர்களை தங்கள் சொந்த வேலைகளைச் செய்ய பயன்படுத்திக் கொண்டனர். இதனை அறியா மாணவர்கள் அவர்கள் சொற்படி நடந்து வந்தனர். வேல் முருகனும் இதனைச் சுட்டிக்காட்டியபோது அவன்மேல் கோபம் கொண்டனர். பின் அம்மாணவர்களாக உண்மை நிலையை உணர்ந்து தெரிந்து தெளிந்தனர். வேல்முருகனிடம் தங்கள் தவறுகளை நினைத்து வருந்தினர். தங்கள் கடமைகளையும், பொறுப்புகளையும் உணர்ந்து செயல்பட தொடங்கினர். கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை வேல்முருகனின் வாயிலாக அறிந்துக் கொள்வதற்கு இச்சம்பவம் வாய்ப்பாக அமைந்தது..

ஆய்வு முடிவுகள்:

- தலித்தின மக்கள் கல்வியில் சிறந்து விளங்குகின்றனர். அவர்களுக்கு உரிய இடம் முழுமையாக வழங்கப்படவில்லை என்பதை இதன் வாயிலாக அறியலாம். இருப்பினும் எதனையும் பொருட்படுத்தாமல் தங்கள் இலக்குகளை நிறைவேற்ற முழு அளவில் ஈடுபாட்டுடன் செயல்பட்டு வெற்றியும் காண்கின்றனர்
- கல்வியில் இன்றளவிலும் அவர்கள் பிரித்து வைத்துதான் பார்க்கப்படுகின்றனர் என்பது நாவல் செய்தி
- இந்நிலை மாறி நன்னிலை எய்தின் அடிப்படை வேற்றுமை களைந்து ஒன்றுப்பட்ட மனித குல அறவினால் வையம் தழைத்தோங்கும்.

சான்றெண் விளக்கம்

1. அருணா, பாரதியார் கவிதைகள், ப-413
2. பா. இதயவேந்தன், தலித் அழகியல், ப-19
3. அருணா, மு.நூ, ப-237
4. ப. சீனிவாசன், தீண்டாமையைத் தீயிடு, ப-14
ஞா. ம
5. ாணிக்கவாசகன், திருக்குறள் எளியஉரை, ப-99
6. ஞா. மாணிக்கவாசகன், நாலடியார் தெளிவுரை, ப-54
7. ந. இரகுதேவன், மூணாங்கொடி, ப-18

Veerakkal Hero-Stone: Women History on the Stone Records - A Study

K. Palaniyammal

M.Phil Research Scholar, Department of History, M.V.Muthiah Government Arts College
for Women. Dindigul

Planting Hero-Stones was a popular cultural habit of Tamils. It occupies an important place in the life of Tamil people. Such Stones are called Veerakkal or Hero-Stone not only for the heroes, but also for the common people especially for women. However its beginning is in a great obscurity so far, and may arrive a conclusion, that it may be originates later stone age cultural period.

In those days people installed (planted) much heightened stones around a memorial place. It was known as vertical Stones, heightened Stones or Veerakkal. It was installed on the remembrance of deceased people (on various occasions) and hence known as memorial Stones. In course of time, this habit had undergone some changes i.e. planting stones for the remembrance of a hero, who had done some heroic deeds and activities such memorial Stones become known as veerakkal or Hero-Stones.

After some time during the last decade of later Stone age the people planted Kuthukkal, in remembrance of a person, who had done some Heroic deeds for the betterment of his society. The habit of inscribing heroic deeds of the heroes on the Stones is existed in the Sangam period onwards. These events came to known as through sangam literature and from the findings of Archaeology.

Apart from men women also lost their lives for noble cause. That event called by different names, such as Sati, Sahamanam, Agnipiravesam, Sithai, Theepanchu etc. These events and names were used in different occasions. A woman who was unwilling to die, even after a death of her husband (for a noble cause) was compelled by her relatives and pushed into her husbands funeral fire and made her burnt to death, was known as sati. This evil custom was opposed by RajaramMohanroy and supported William Bent ink to make law against this evil practice.

Women who were willingly jumped in to the funeral fire of her husband and commit death by burnt herself known as Theepaithal. Stones were planted in memory of those women also in those times. Sahagamanam was a kind of Sati. After the death of Paranthaga Chola II (956 A.D. to 937A.D) popularly called as Sundarachola, his wife Vanavanmaadevi committed Sahagamanaram (Burnt to death). This incident inscribed on the Hero-Stones planted more than ten in Thirukovilur circle. Some other kinds of stones installed for different reasons. They are called as Nonbukkal, Paranikal and Tharikal.

Nonbukkal

This kind of stone planted in memory of a woman, who lost his life by observing fast for some noble cause, such a Stone, found opposite to Mariamman temple at Kandachipuram in Thirukovilur circle. On that stones the following words are inscribed

ஸ்வஸ்ரீ பாலுருடையான்

பெருங்காடநமகன் பொக்கி

நொற்ற நோன்பு

From these words, we understand Bokki D/O.Perunkadan at Balur, lost his life by observing fast.

Paranikal

This kind of stones also erected for women who lost his life by burnt. Hence Parani means oven and flame (தீபம்)

Tharikal

Hero – Stone Planted for women for a noble cause (Here thari means cut or make piece) is found in Thirukovilur circle Kulothunga (1178 to 1218 A.D). Veerakkal is a place located 15 Km from Dindigul on the way to palani located. There is a tremor in this town. On that stone is a figure of a woman and a man. The stone is placed in memory of an elderly grandmother named in Veerazinnammal. An old grandmother named veerazinnammal had a goat. At the time of the felling of trees in the forest, the animals

were living in the town of (Veeradevanpatty) the old man of the forest in that town grandma was feeding her cattle.

The animals that came there feared that they would kill themselves and their lives stocked. Fight with those animals as a separate women. He saved his cattle. He was then killed by the animals. Due to the heroism of this woman, Veeradevanpatty is a feminist in veerakkal that is what we know. The people of the town belong be long to the thevar clan. So far we understand that Hero-Stones planted not only for men but also for women for their heroic deeds sacrifices and valuable reasons. These Stones may be installed from 300 BC to 1300 A.D. These are valuable reliable and ever standing source for writing true history of the past.

REFERENCES

1. P. Rajadharan , Dindigul Mavatta Tholliyal Kaiyedu, State department of Archaeology,2007.
2. S. P. Curulivel, History of Arulmigu Sri white Evening, S. Kirusnaparati, 2016.
3. Dr. T. Subramanian, Archaeology and History of Tamil Nadu, New century book House, 2009.
4. R. Nagasami, Chengam Herostones TamilNadu government Archaeology Department in (Chennai), 1972.
5. M. L. K. Murthy, Memorial stones in Andhra Pradesh Sethar and sontheimer G.D.memorial stones institute of Indian Art History Karnatak University Tharwad,2009.
6. N. Kasinathan, Herostones in TamilNadu, 1978.
7. R. Punkunran, Chengam Natukarkalil Toruppucal TolkutiKal Araciyal,1989.
8. S. Settar and G.D. Sontheimer, Memorial Stones- A Study of their origin significance and variety,1982.

AUTHOR GUIDELINES

Peer Review Process

All the submitted articles will be screened by screeners to make sure that they meet the aims and scope of the journal. The articles will then be reviewed by at least one external (peer) reviewer. Their comments will be passed to the authors and the authors' responses will be sent back to peer reviewers for their final review. The final version of the article will then be discussed at regular editorial board sessions and a final decision will be reached.

Plagiarism

The authors are not allowed to use text of previously published papers or manuscripts submitted elsewhere. All the references used in the paper should be duly acknowledged by the authors in the form of in-text citations / footnotes and the bibliography / references / works cited. The data collected from various secondary sources should be clearly indicated in appropriate places.

Copyright Declaration Form

The submitted, proof read and accepted articles will be published only on the receipt of copyright declaration form duly filled-in and signed by all the others or the corresponding authors on behalf of all the authors.

Preparation of Manuscript

Manuscripts must be written in English or Tamil.

Manuscripts should be prepared with wide margins and 1.5 line spacing throughout, including the abstract, footnotes and references. Every page of the manuscript, including the title page, references, tables, etc., should be numbered. Try to avoid the excessive use of italics and bold face.

Use the following font specifications

Use **Times New Roman** as the font.

Title: 14-point bold (title case and small case for sub-title), **Author's name:** 13-point bold, **Author's affiliation:** 13-point normal, **Headings:** 13-point bold, **Sub-headings:** 12-point italics, **Body text:** 12-point normal.

Manuscripts should be organized in the following order:

- Title page
- Body of text (divided by subheadings)
- Acknowledgements
- References

Headings and subheadings need not be numbered. Subheadings should be typed on a separate line, without indentation.

Title page

The title page should provide the following information:

- Title (should be clear, descriptive and not too long)
- Name(s) of author(s); please indicate who is the corresponding author
- Full affiliation(s) (designation, address of the institution)
- Complete address of corresponding author, including mobile number and e-mail address.

Abstract; should be clear, descriptive, self-explanatory and not longer than 300 words.

Keywords; 3-6 relevant keywords should be stated.

Running title: a shorter version of the title (40 characters at most) is needed.

Introduction should provide a context or background and specify the purpose or research objective of the study or observation.

Materials and Methods

Must indicate clearly the steps taken to acquire the information.

The software used for statistical analysis and description of the actual method should be mentioned.

Results: Should be presented in a chronological sequence in the text, table, and illustration. Organize the results according to their importance. They should result from your own study.

Tables

Number as Table 1, Table 2 etc, and refer to all of them in the text.

Each table should have a brief and self-explanatory title.

Any explanations essential to the understanding of the table should be given in footnotes at the bottom of the table.

Figures

Number figures as Figure 1, Figure 2, etc and refer to all of them in the text. Each figure should have a self-explanatory caption. The captions to all figures should be typed below the figure.

Discussion should emphasize the new and important aspects of the study and the conclusions that follow from them. Possible mechanisms or explanations for these findings should be explored. The limitations of the study and the implications of the findings for future research should be explored.

Supplementary Materials such as questionnaires may be published on the online version of the journal.

Acknowledgments : Any technical help, general, financial, and material support or contributions that need acknowledging but do not justify authorship can be cited at the end of the text.

References

Discipline-specific referencing style may be used by the authors/researchers.

Reference list

The list of references should only include works that are cited in the text and that have been published or accepted for publication.

Footnotes

Footnotes should only be used if absolutely essential. In most cases, it is possible to incorporate the information in the text.

If used, they should be numbered in the text, indicated by superscript numbers and kept as short as possible.

Correction of Errata

The journal will publish an erratum when a factual error in a published item has been documented.

Scientific style

Please always use internationally accepted signs and symbols for units, SI units.

Online submission

The full text papers are to be submitted via mail to mvmjournal@gmail.com

Enquiry

Any enquiry about the journal, its publication policy, subscription details or any other query related to MVM Journal of Research is to be mailed to mvmeditor@gmail.com.

COPYRIGHT DECLARATION AND TRANSFER FORM

To

The Editor,
M V M Journal of Research
M V Muthiah Govt. Arts College for Women,
Dindigul - 624 001. Tamilnadu, India.

Sub: Copyright and Plagiarism Declaration

Madam,

This is to confirm you that I / We, ...
.....am / are contributing a paper for MVM Journal of
Research, Vol....., Year .....

My / Our paper is entitled:

.....
.....
.....

The editor/s reserve the right to edit the paper and I/We agree to assign the exclusive right to publish, and to license for publication, the paper in whole and in part in all editions, forms and media in the English /Tamil language and in any translations. I / We confirm that no part of this article has been copied / lifted from any other publication. All quotations given within quotes have been supported with references with complete and correct bibliographic details. If it is found that there is a copyright violation the responsibility will remain with me and co-authors of the article (if any). I/we will pay for the damages as per law. I/We also agree that I/We will obtain permission for non-exclusive world rights to use material protected by copyright in the original and subsequent editions of the work and/or translations thereof.

I/We hereby agree to the above terms.

Signature:

Name of the Corresponding Author: .....

Address:

Cell:

Date: .....

JOURNAL SUBSCRIPTION FORM

Yes, I would like to subscribe MVM Journal of Research

Subscription Detail for printed copy

SINGLE	ANNUAL	THREE YEARS
Rs. 800	Rs. 800	Rs. 2,200
\$ 30	\$ 30	\$ 130

From (Personal Name) : _____ Position : _____

Institution /Organization's Name: _____

Institution/ Organization's Address : _____

PIN Code: _____ E-mail Address: _____

Website (URL): _____

Tel. : _____ Fax: _____

Mobile: _____

We are enclosing a D.D. for Rs. _____ in favour of **“The Principal, M.V.Muthiah Government Arts College for Women”, payable at Dindigul.**

D.D. No. : _____ Bank Name: _____ Date: _____

Or

We pay the amount of Subscription in cash

Signature _____ Date: _____

Approved by (Office) _____ Date: _____

Please fill in this order form and mail it to the Publisher

Address of the Publisher

CHIEF EDITOR
MVM JOURNAL OF RESEARCH
M.V. MUTHIAH GOVERNMENT ARTS COLLEGE FOR WOMEN
DINDIGUL – 624 001. TAMIL NADU, INDIA.
PHONE: (91)+451-2460120, FAX: (91)+451-2460120
e-mail: mvmjournal@gmail.com, mvmjreditor@gmail.com

www.mvmjournal.org

